

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SİYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 242

28 KASIM 1979 7.5 LIRA

ÖLÜM
FÜZELERİNE

HAYIR!

Kitlelerle bütünleşmek için ileri

Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası '79 Türkiye Kutlamaları, İzmir'de yapılan kitlesel toplantıyla son buldu. Bir hafta boyunca Türkiye'nin dört bir yanında, yığınsal ve görkemli kutlamalar sürdüren Genç Öncü, hafta sonunu, çeşitli kentlerde düzenlenen gençlik yürüyüşleri ve dağıtım faaliyetleriyle, çeşitli kentlerdeki salon toplantılarıyla getirdi.

"Gençliğin Ulusal ve Uluslararası Birliği" toplantısı da İzmir'de gerçekleştirildi. 17 Kasım Cumartesi günü yapılan toplantıda arasıyla Genç Öncü Genel Sekreteri Mesut Vural, Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Bebiçe Boran konuşular. Konuşmaların arkasından Yusuf Dağüstün ve Zeliha Berksoy'un dinletileri izlendi. Toplantı için İşçi Kültür Derneği ve Genç Öncü'nün ortaklaşa hazırladıkları ve yaklaşık bir buçuk saat süren "gençlik hareketi" konulu kurguyu, Timur Selçuk'un sunumlarından ve direniş marşlarından hazırladığı bir dinletiyi izledi. Toplantı, bep bir ağızdan söylenen Enternasyonal Marşıyla sona erdi.

Tüm toplantı boyunca, ikibin beşyüzü aşkın izleyici coşkulu bir biçimde "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizmdir", "Yaşasın DDGF, Yaşasın Genç Öncü", "Faşizmi ezeceğiz", "Sosyalist Türkiye", "Önderimiz Boran, Silahımız Partimiz" sloganlarını söyledi.

"Yaşasın DDGF, Yaşasın Genç Öncü" sloganlarıyla kürsüye gelen Mesut Vural, özete hafta boyu yapılan çalışmaların anlatıldığı ulustararası birliğinin önemini ve bunda DDGF'nin vazgeçilmez yerini vurguladı. Konuşmasının devamında, bilimsel sosyalist gençlik örgütlenmesinin yerini, gençlik hareketinin bugün içinde bulunduğu durumu anlatan Vural, gençliğin ey-

lem birliğinin sağlanmasında atılan adımları anlatarak, gençliğin antifaşist eylem birliğinin mutlaka sağlanacağını, bunda da Genç Öncü'nün en önde mücadele edeceğini belirtti. Konuşmasının sonunu, gençlik hareketinin, politik hareketin uyumu konusunda ayıran Vural, "Yaşasın DDGF, Yaşasın Genç Öncü", "Yaşasın dünya işçi sınıfı partileri, yaşasın Türkiye İşçi Partisi" sözleriyle konuşmasını tamamladı.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Bebiçe Boran, konuşmasında gençliğin sınıf mücadelesindeki yerini açıkladı.

"... Denebilir ki gençlik özünde ilerici bir nitelik taşır. Var olan toplumsal değerler beniz içine iyice yerleşmiş, özümsemiş, kemikleşmiş olmadığı için, daha diri ve dinamik bir kişilik yapısı taşıdıkları için genel olarak genç kuşaklar değişime, yeniliklere yaşlı kuşaklardan daha açıktır. Ayrıca, kişilikleri yaşlı kuşakların gençlik döneminden daha değişik, yeni koşullar altında biçimlendiğinden, bu nedenle de çağın gelişmelerinin daha çok etkisinde ve onlara daha yakındır.

"... Kırsal ve kentte, öğrenci ve çalışan gençliğin bir bütün olarak örgütlenmesi bilinclendirilmesi güncel ve ivedi bir görev olarak önümüzdedir. Güncel ve ivedidir çünkü dünyada ve yurdumuzda sınıf mücadelesi gün günden yoğunlaşmakta, keskinleşmektedir. Kapitalist dünya ve ülkeler yeni bir toplum doğum sancuları içindedir. Yeni toplumu doğuracak temel, öncü güç işçi sınıfı olmakla beraber, işçi sınıfı bu işte tek başına değildir. Bir toplumsal güçler ittifakı içinde, onun başım çekmek işlevini yapar. Bu toplumsal ittifak içinde bilinçli ve örgütlü gençlik önemli bir güçtür. Bilinçli ve örgütlü gençlik, dina-

mik, etkin bir devrimci güç olabilir. Toplumsal evrim ve devrimde gençlik etkin bir güç olabilir. İçindir ki, onu, bütünlüğünü koruyarak, işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik hareketi doğrultusunda bilinçlendirmek ve örgütlemek gündemde olan ivedi sorundur.

"Yalnızca genel olarak toplum ve toplumsal gelişme açısından değil, gençliğin ke idisi bakımından da bilinçlenme ve örgütlenme gündemin ivedi maddesi olmaktadır, çünkü toplumsal sorunların gençliğe özgü yanları da bulunmaktadır. Genel sömürünün yanında bir de genç işçüsünün ek sömürüsü vardır. Genel anti-demokratik baskılar yanısıra bir de gençliğe yönelik özgü baskılar vardır, okulda ve aldede. Bir toplumsal afet olan işsizlik gençliği özellikle etkilemektedir. Yüksek öğretim mezunu diplomalı gençler işsizler ordusunun önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Dünyada barış ve savaş sorunları en başta gençliğin geleceğini ilgilendirmektedir. Gençliğin isteği ve temel çıkarları dünya barışındadır; gençliğe ölümcül teblkke ise nükleer savaştır. Gençler sırf kendileri için değil, gelecek için de doğru bilince erişmek ve örgütlenmek durumunda-
dır.

"... Şunu da aynı önemle belirtmeliyim ki, somut, güncel, kısa vadeli sorun ve ihtiyaçlarla ilgilendirilip, çözümleri için mücadele edilir ama asla bu çeşit sorun ve çözümlere takılıp kalınmaz, mücadele o düzeyde bırakılmaz. Hedef, alabildiğince en yüksek düzeyde bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeledir. Ancak o düzeyde ve nitelikte bir mücadele ile son hedefe erişilebilir ve kapitalizmden sosyalizme geçiş için düzen değişikliği ile sorunlar kökten ve kalıcı çözümlere kavuşturulabilir. Bu açıdan güncel, somut, kısa vadeli hedefler için mücadele ve bu yolda başarılar elde etme, kitlelerle kancaşmanın, bağlar kurmanın ve bütünselmenin yöntemidir. Örgüt, güncel, somutun, özgünün düzeyinde kitlelerle elele tutuşacak ve böylece onları daha üst düzeyde bir bilinçlenmeye ve pratik hedeflere doğru yönlendirecektir."

18 Kasım Bursa Mitingi Gençliğin eylem birliği güçleniyor

GENÇ ÖNCÜ, İlerici Gençler, SGB ve DDKD'nin faşizme karşı gençliğin güç ve eylem birliğini sağlamak yönünde aldıkları ortak eylem kararı, ilk olarak Bursa'da yapılan "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" için eylem birliği mitingine uygulamaya geçirdi.

18 Kasım günü Stadyum Alanı'nda toplanan binlerce genç, önceden belirlenmiş ortak sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Öğrenci gençliğin "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği", "demokratik eğitim", "ana dilinde eğitim" gibi en acil talepleri yürüyüş boyunca bep bir ağızdan baykırdı. Bursa sokakları "faşizme geçit yok", "demokratik örgütler kapatılmaz", "yaşasın gençliğin eylem birliği" sloganlarıyla çınlandı.

Yürüyüşten sonra Stadyum Alanı'nda yapılan mitingte arasıyla SGB, İlerici Gençler, GENÇ ÖNCÜ ve DDKD adına birer konuşma yapıldı. Konuşmalarda gerici ve faşist güçlerin yeni saldırılara giriştiği, tekelci sermayenin taleplerinin hükümet programı haline getirildiği bir dönemde ilerici güçlere ve bu arada öğrenci gençliğe önemli görevler düştüğü belirtilerek "güc ve eylem birliği"nin önemli vurgulandı.

GENÇ ÖNCÜ adına konuşan MYK üyesi, Genel Sayman Cihan Yiğit konuşmasının son bölümünde güç ve eylem birliğinin önemine değinerek şunları söyledi:

"Burada bu miting alanında toplanarak görevlerimizin ve sorumluluklarımızın gereğini yerine getirme doğrultusunda önemli bir adım attığımızın bilincindeyiz. Katılan örgütlerin sınırlı olması şu aşamada çok önemli değildir. Bilce gençliğin ve özel olarak öğrenci gençliğin birlikteliğinin sağlanması planında bugüne kadar aşılaman engelleyici, dünya görüşleri birbirine yakın, kolayca birlikte iş yapabilecek örgütlerin iş ve eylem birliğinin yükletilmesi ile zaman içinde ortaklık olacaktır.

"Ancak şunu da bemen belirtmek gerekir ki, dar anlamda da olsa iş ve eylem birliği-

nin somut olaylarla ve eylemlerle sınırlı tutulması bizce yeterli olmayacaktır. Asıl önemli olan, eylem birliklerini kalıcılaştırmaktır, sağlam temeller üzerine oturtmaktır. Güç ve eylem birliklerinin kalıcılaştırılmasının ise böyle somut eylemlerde verilecek sınavlardan başarıyla geçilmesine bağlı olduğunu bilmek ve bunun sorumluluğunu duymak zorundayız. GENÇ ÖNCÜ bu alanda üzerine düşen görevi yerine getireceğini burada bir kez daha yineliyor. Ve burada bulunan herkesin her örgütün bu görevin bilincinde olduğuna inanıyoruz. Bu inançla bir kez daha haykıyoruz: Yaşasın gençliğin güç ve eylem birliği!"

Konuşmalardan sonra öğrenci gençliğin acil taleplerinin bir kez daha aralanması ve and içilmesiyle miting sona erdi.

"18 Kasım can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için eylem birliği miting" baştan sana tam bir coşku ve disiplin örneği oldu. Bu özellikleriyle miting, ilerici güçlerin eylem birliği açısından üzerinde durulması ve örnek alınması gereken bir eylem haline dönüştü.

Bu durum, dört gençlik örgütünün oluşturdukları iş ve güç birliği platformunun geliştirilmesine ve yaygınlaştırılmasına önemli katkılarda bulunacak bir ortamı doğurmuştur. Eylem birliğinin daha somut hedeflere yöneltilmesi ve en alt birimlere kadar yaygınlaştırılması yönünde kalıcı bir kazanım elde edilmiştir. Örgütler arasında daha somut ve tabanlı yakınlaşmasında dönük bir güven ortamı gelişmiştir. Bu gelişme iş ve güç birliği platformunun deuceği açıdan önemli değildir. Bilce gençliğin ve özel olarak öğrenci gençliğin birlikteliğinin sağlanması planında bugüne kadar aşılaman engelleyici, dünya görüşleri birbirine yakın, kolayca birlikte iş yapabilecek örgütlerin iş ve eylem birliğinin yükletilmesi ile zaman içinde ortaklık olacaktır.

"Ancak şunu da bemen belirtmek gerekir ki, dar anlamda da olsa iş ve eylem birliği-

YURUYUŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN • Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIC • Yazı İşleri Müdürü: Neset KOCA-BIYIKOĞLU • Teknik Sekreter: Bülent ARTANLI • Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel: 17 45 81 • İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Cemberlitas - İSTANBUL Tel: 26 35 67 • Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wisser - 1040 Bruxelles-BELÇİKA, Tel: 230 34 72 • İlan Koşulları: Arka kapakrenk 22.500 TL., Arka Kapak siyah beyaz 18.000 TL., 1c sayfalar sütun santim 80 TL., Yayın İlanları % 50 İndirimi • Baskı: Daily News Web Ofset Tesisi

• Abonelik koşulları: Yıllık 300.- TL., altı aylık 150.- TL. • Avrupa: Yıllık 60 DM., altı aylık 30 DM. • Amerika: Yıllık 2000.- TL., altı aylık 1000.- TL. • Avustralya-Japonya: Yıllık 2500 TL., altı aylık 1250 TL.

• Ödeme adresi: TÜRKİYE: YURUYUŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 • AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

GÜNCEL GÖREVE

ZEKİ KILUÇ

Demirel'in hükümeti kurma görevini aldığı günlerdeki koşullar, çok hızlı bir biçimde değişiyor. Hükümetin kuruluş hazırlıkları sırasında veri olarak alınan olayların gelişim hızı ve biçimi, Demirel'i de aşan, onu arkasına alan yeni bir boyut kazanıyor. Faşist terör ve onunla misilleme görünümü içinde olan bireysel "sol" terör, önemli ölçüde kontrol ediliyor da olsa, yine de, olayların dinamiği AP'nin başlangıçtaki politikasını aşan bir yol izliyor. Dolayısıyla, olaylar giderek burjuvazinin has partisini de kontrol altına alacak bir süreç giriyor. Milli Güvenlik Kurulu, artık sadece tekelin ve onların politik sözcüsü Demirel hükümetinin öngördüğü devlet terörünü etkinleştirmeye yönelik önlem önerilerini yeniden tavsiye etmekle yetinmiyor. Bunun yanında belki de ilk kez, bu tavsiyelerinin desteklenmesi için vatandaşların yardımlarını talep ediyor.

Bu durum karşısında AP, böylesine bir gelişme sürecine giren olayların akışına ayak uydurmaya çalışıyor. Sözkonusu süreci istedikleri kanala sokacak önlemleri biran önce elde edebilmek için elden gelen her çareye başvuruyor. Fakat görünen odur ki, AP, belki istediği çerçevede olayları kontrolü altına alabilecektir ama başka biçimlerde, ya da, talep ettiği baskı araçlarını elde etmesi koşuluyla.

Daha aşuk bir deyişle, Demirel, ancak "fevkalade hal" yasaları, DGM yasası, sendikalara ve demeklere ilişkin yasalar vb. gibi, faşist terörü resmileştirmeye yönelik yasa önlemleri paketiyle, uzun süreli politik avantajlar elde edebilir. Ne var ki, belirtilen önlemlerin, gerici ve faşist güçlerin amaçladıkları doğrultuda işlev görebilmesi de, gerçekleştirilmesi arzulanan yasaların biran evvel çıkarılmasına bağlıdır. Bu noktada zaman çok önemlidir: gericilik ve faşist güçler açısından yaşamsaldır. Çünkü sözü edilen yasalar hemen çıkartılmazsa, yarı antifaşist mücadeledeki gelişmeler, bu kez onların bu doğrultudaki çabalarını da aşabilir.

Gericici ve faşist güçlerin içine girdikleri ve hemen gerçekleştirmeye yöneldikleri bu plan ve tertipleri boşa çıkartmak: gelişmelerin yönünü ve hızını bulmasında belirleyici olabilmek mümkündür. Bunun için hem zaman geçmiş değildir; hem de nesnel koşullar böylesine bir çabayı sonuca götürecektir olgunlaşma sürecine girmiştir. Belirleyici olan, bu süreci yönlendirmeye yeterli olabilecek öznel etmenin yaratılmasını sağlamaktır. İçine girilen dönemin önümüze getirdiği görevleri doğru kavramak ve bu görevlerin üstesinden gelebilmektir.

Bugün gecikmeden yerine getirmekle yükümlü olduğumuz görevlerin belirlenmesinde ve bunların yaşama geçirilmesinde hiçbir şekilde gözardı etmememiz gereken, sınıf mücadelesinin nesnel koşullarının, öznel etnendeki koşullardan bağımsız olmadığı noktadır. Bunlardan birindeki değişim ve gelişme, diğerini etkilemek; onun gelişmesine ve değişmesine neden olmaktadır. Örneğin, nesnel koşulların olgunlaşma sürecine girmesi karşısında, öznel etnendeki eksiklik, yanlışlık, ya da gecikmeler, gerici faşist güçlerin gelişip etkinleşmesine yol açabilmektedir. Bu yüzden, nedeni ne olursa olsun, bu karşılıklı ilişkiyi ve diyalektik bağlantılılığı esas almadan, yapılacak her değerlendirme ve alınacak her karar, kitlelerin kararlılığına itilmesine, böylece de, burjuvazinin kendi bunalımını istediği yollardan atlmasına yol açabilir.

Yukarıda da belirtmeye çalışıldığı gibi, antifaşist hareketin yükselmesinin nesnel koşulların olgunlaşmakta ve buna bağlı olarak da, kitlelerin tepki gösterme istemleri artmaktadır. Bu doğru saptamadan yola çıkarak görevlerimizi, "devrim köşebaşında" şeklinde belirlemek, büyük bir yanlış olmaktan öte, gerici ve faşist güçlerin ekmeğine yağ sürmek demek olacaktır. Böyle bir değerlendirme ile yola çıkmak demek, en hafif deyişle, giderek yükselen kitlesel tepki potansiyeline iğne batırmak ve bu potansiyeli eritmek demektir. Bugün için temel görev, öznel etmeni gecikmeden etkinleştirmek, eksiklikleri tamamlamak, ve yanlışlıkları gidermektir. Hiç unutulmamalıdır ki, burjuvazi, getirmek istedikleriyle öznel etmenin, bugünkü düzeyinden de geriye girmesini, eksikliklerini tamamlamasını engellemeyi istemektedir. Böylece de, biran önce bunalımını gidermeyi, dolayısıyla da iktidarı güçlendirmeyi hedef almaktadır.

Tüm ileriler, demokratlar ve bilimsel sosyalistler için öznel etmenin tamamlanması ve etkinleşmesi yaşamsal bir öneme sahiptir. Bu da, başlıca üç temel alanda ele alınarak, ama hem birinin diğerini etkileyip tamamlamasındaki işlevini gözardı etmeden, hem de yine birinin bazı durumlarda diğerinin manivelası haline gelebileceği gerçeğini de bilerek, çözüme kavuşturulabilir. Bu üç temel alan da, bilimsel sosyalist hareketi güçlendirmek için bilimsel sosyalist zemindeki örgütlerin birlik platformunu oluşturmak; demokratik güçlerin birlik platformunu oluşturmak; ve kitlelerin eylemlerini yükseltecek hedefleri somutlaştırarak, eylem birliği platformunu oluşturmak.

Özellikle seçim sonrası gelişmeler ışığında bu üç temel alanda da ciddi olduğu kadar bundan sonrası için önemli olan adımlar atılmıştır. Bu adımları pekiştirmek, bunu izlemesi zorunlu yeni adımları atmak gereklilik olarak ortaya çıkmıştır.

ABD emperyalizminin barışı tehdit eden, yeni bir dünya savaşına yol açması açısından çok ciddi bir tehlike olabilecek atom başlıklı yeni füzeleri yerleştirme girişimleri karşısında, uzun süreden buyana özlemi duyulan, ilkesel bir iş ve güç birliği yapılmaktadır. Sadece Orta Avrupa'yı ve dünya barışını tehdit ettiği için değil, aynı zamanda ülkemizin antiemperyalist mücadelesi açısından da büyük önemi olan bu girişimin, ortaya çıkardığı kazanımları korumak, korumaktan da öte üzerinde birleşilen ilkeleri tüm alanlara da yaygınlaştırmak kaçınılmaması gereken bir zorunluluktur. Kazanımları perçinlemek, kısa vadeli dar çıkarlar tutsaklığını aşmak, böylesi öznel avantaj hesaplarıyla bunlara istisna getirmekle hızlanarak gerçekleşebilir.

Dünya Barış Konseyi'nin tüm dünyada yürütmeye çalıştığı barış mücadelesi, ülkemizde, belki de ilk kez böylesine ilkel, tutarlı ve amacına uygun ele alınarak yürütülmektedir. Atılan adımların, yeni adımlarla ileriye gitmesinin bütün koşulları vardır. Sorun, bu koşulları ve bu koşulların değerlendirilmesi gerekliliğini öne çıkartan yaklaşımları, gerçek ten bilimsel sosyalist olmanın bilinç ve tutarlılığı içinde ele almaktır. Birliğin yalnızca bir alanda sınırlı olmadığı, belirtilen üç temel alanı da kapsadığı gerçeğinden kaçmak, çözümü geciktirmekten başka sonuç getirmeyeceği gibi; birlik sorununa sahip çıkan hiçbir harekete de yarar getirmeyecektir.

Sıkıyönetim ve DGM Hükümeti

Demirel hükümetinin politikası, geçtiğimiz hafta açıklanan programla ve bu programı destekleyen güçlerin açığa çıkmasıyla, hükümet kurulur kurulmaz yapılan değerlendirmeleri doğrulayacak biçimde belirginleşti. Hükümetin anti-demokratik, gerici baskı politikasının uygulanması yönünde somut gelişmeler birbirini izlerken, faşist örgütlerin hükümetin onayına dayanarak tehdit ve sindirme çabasına hız verdiği bir dönem başladı.

Hükümet programının açıklanması ve onaylanmasıyla açığa çıkan Demirel iktidarının bir yanı sıra mevcut baskı yasalarına ve uygulamalarına, diğer yanı sıra da yeni anti-demokratik yasaların çıkarılmasına dayanarak sürdürüleceğidir. Demirel hükümeti, kısa sürede bir erken seçimin koşullarını elde etmeye ve daha sonra Millet Meclisinde çoğunluğu kazanmaya yönelmiştir ama, bu dönem boyunca iktidarını sıkıyönetim ve baskı yasalarına dayandırmaya kararlı olduğunu da ortaya koymuştur.

Nitekim tekellerin has partisi AP'nin ve onun hükümetinin kendisi açısından başka seçeneği de yoktur. Demirel, başlayan yeni hükümet denemesiyle, her şeyden önce, gerici-faşist bir yönetime geçişin koşullarını yaratmada kendisinin tek almaşık olduğunu kanıtlamaya yönelmiştir. Bunun hemen yanında gelen ikinci hedefi de, tekellerin ekonomik sıkıntılarını önce hafifletmeye, sonra da devlet aygıtının tüm kontrolünü onların eline vererek gidermeye yönelik

politikaları yine ancak AP'nin uygulayabileceğini kanıtlayabilmektir. Demirel için sorun, emperyalizme bağımlılık politikasını en etkin biçimde uygulayabilecek kadroların kendinde olduğunu gösterebilmektir.

Öyle anlaşılmalıdır ki, Demirel hükümetini destekleyen güçler, emperyalist merkezler, büyük tekeller ve militarist odaklar da, programlarının en hızlı biçimde uygulanması için şimdiden dayatmaya başlamışlardır. Bu güçlerin öncelikli amacı, hiç kuşkusuz Demirel'i bir erken seçime ulaştırmaktan çok, ivedi istemlerinin gerçekleştirilmesini sağlamaktır. Bunun için de Demirel'den ve hükümetten, bu ivedi istemlerin gerçekleştirilmesini başa almasını istemekte, ancak böyle bir politikanın uygulanma-

Cinayetleri planlayan odak bir ve aynıdır

İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Dekan Yardımcısı ve TOMÖD İstanbul Şube eski başkanı Prof. Omit Yaşar Doğanay 20 Kasım günü faşist katiller tarafından profesyonel bir tuzağa düşürülerek katledildi. Doğanay'ın katledilmesi bütün yurtta ilerici, yurtsever güçlerin sert tepkisiyle karşılandı. Faşist cinayet odaklarının ilerici bilim adamlarına yönelik saldırılarının son halkası olan bu cinayet, Demirel hükümetinin gizli faşist iktidar odağıyla kolkola yürüdüğünü de kanıtladı.

Doğanay'ın katledilmesi üzerine bir bildiri yayınlayan TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Gündüz Mutluay, "ülkemizdeki sınırlı demokratik ortamı da yoketmek, demokratik hak ve özgürlükleri tamamen ortadan kaldırmak isteyen faşist odağın bir dizi cinayeti, planlayarak uygulamaya koyduğunu belirterek, tümü aynı odaktan planlanan bu cinayetlerin emperyalizmin ve büyük burjuvazinin çıkarlarına işlendiğini vurguladı.

Mutluay in bildirisinde, bu terör dalgasıyla, Demirel hükümetinin programında yer alan bir dizi anti-demokratik tasarrufların uygulamaya sokulabilmesi için zeminin oluşturulmasına çalışıldığı belirtildi ve şöyle denildi:

"Türkiye'nin bilimsel sosyalistleri, demokratları, ilericileri faşizmin köpekmiş köyde değneksiz gezmesine izin vermedilerdir. Saldırıları göğüslemeyecek, tuzaklar-terapiler boşa çıkarılacaktır. Demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi için tüm demokratik güçlerin birliği sağlanacak, mücadele güçlendirilecektir."

Öte yandan TİP Genel Başkanı Boran da Doğanay'ın eşine, Kimya Fakültesi Dekanlığına ve TOMÖD Genel Başkanı Türker Alkan'a gönderdiği telgraflarla faşist cinayeti kınadı.

Önceki Cuma günü katledilen TÖB-DER İstanbul Şube eski başkanı öğretmen Talip Öztürk'ün cenaze töreni de binlerce yurtseserin katıldığı yığınsal bir anti-faşist gösteriye dönüştü. Doğanay'ın cenaze töreninde de binlerce ilerici tarafından anti-faşist istemler dile getirildi.

Bu hükümet Parlamento'ya değil MGK'na dayalıdır

Milli Güvenlik Kurulu, geçtiğimiz Çarşamba günü yapılan toplantısından sonra bir bildiri yayınladı. Bildiri, MGK'nun hükümet programında yer alan anti-demokratik baskı yasalarının bir an önce çıkarılmasından yana olduğunu, bu amaçla parlamentoya da baskı altında tutmaya yöneldiğini ortaya koydu.

MGK tarafından yayınlanan bildiride, hükümet programının desteklenmesi yönünde şu sözler yer aldı: "Yasalardaki noksanların bir an evvel tamamlanması ve mevcut yasaları tam hakim kılmak için bütün kurum ve kuruluşların, yargı organlarının, idarenin, güvenlik kuvvetlerinin ve tümü ile anayasaal kuruluşların ahenkli şekilde ve hassasiyetle çalışmalarını temin bakımından gerekli her türlü

etkin tedbirlerin alınmasını hükümete tavsiyeye karar vermiştir."

Açıklamada, hükümet programında yer alan anti-demokratik baskı yasası tasarılarının, mevcut gerici yasa hükümlerini daha ağır biçimde uygulamaya hazırlıklarının, tekellerin yanında MGK'nda temsil edilen odakların da desteğiyle uygulanacağını göstermektedir. Demirel'in programı, bugünkü hükümetin sadece bir dış görünümünü oluşturduğu, gerçekte ise bir dizi örtülü odağa dayalı güçler tarafından uygulamaya konacaktır. Diğer bir deyişle bu hükümet, parlamentodan önce, tekeller, onların örgütleri ve MGK gibi odaklara dayalıdır. Parlatonun desteği, Demirel hükümetinin anti-demokratik gerici uygulamaları için sadece bir paravan işlevini görecektir.

münden de yararlanmaya hazırlanmaktadır

Bu hükümet, bir sıkıyönetim ve DGM hükümetidir. Hedefi, sıkıyönetimlerin ve DGM'lerin sürekli olduğu, sağlama olduğu bir yönetime geçişini hazırlamaktır. Bu tasarılarla karşı tüm demokratik güçlerin birliği zorunludur.

"İlimli" kılıfı altında oluşturulan hükümetin programı, tüm demokratik güçlerin birleşeceği somut hedefleri ortaya koymaktadır. Güncel adım bu somut hedefler gözetilerek, ilkel, kitlesel toplumsal demokratik muhalefetin oluşmasına gidecek eylem birliğini hayata geçirecektir.

gündemin başında

Eylembirliği yolunda

Son günlerin çetin bir mücadele dönemini haber veren gelişmelerinin yanında, bu mücadelede eskisinden çok daha güçlü konumları müjdelenen olumlu gelişmeleri de asla gözden kaçırmamak gerekiyor.

Bu olumlu gelişme, antifaşist güçlerin, özellikle işçi sınıfının politik hareketi içinde yer alan güçlerin eylem birliği yolunda atılan somut ve önemli adımlardır. Eylem birliği zorunluluğunun yaşam içinde kendisine yol açması yönündeki gelişme, tekeli, büyük sermayeye karşı mücadele alanında işçi sınıfının sendikaları arasında yansımaları bulmuş; gençliğin antifaşist mücadelesinin birliğini ve eşgüdümünü kurma yolunda da önemli adımların atılmasını sağlamıştır.

Dünya Barış Konseyi'nin ABD tarafından B. Avrupa'ya yerleştirilmek istenen nükleer füzelere karşı başlatıldığı uluslararası eylem kampanyasına paralel olarak, ülkemizde de barış güçlerinin eylem birliğiyle girişilen "ölüm füzelerine hayır" kampanyası ise, birlik yolunda çok önemli perspektiflerin varlığını ortaya koymuştur. Bu olumlu gelişmenin yaşamsal önemdeki yönünü sözkonusu eylem birliğinin merkezinde bilimsel sosyalist platformda yer alan güçlerin yer alması oluşturmaktadır. Bu, kitlelerin antifaşist mücadelesinin gereksindiği önderliğin ve özel etmenin güçlendirilmesinde belirleyici adının atılabileceğini kanıtlamakta ve müjdelmektedir.

Sorun, yaşamın içinde ve her alanda ortaya çıkan eylem birliği eğiliminin, özellikle politik düzeydeki eylem birliği eğiliminin kalıcı kılmasıdır. Kitleleri kazanmanın, onların antifaşist hedefler için seferber etmenin somut yolu eylem birliğidir, eylem birliğinin süreklileştirilmesidir.

Bu görev, bir eylem birliğinin yaşam içinde doğrulanması için sürekli kılınması, iki, antifaşist mücadele hedeflerini sürekli canlı tutmaktan geçmektedir. Antifaşist, sosyalist güçler, kararların alınmasında da yürütülmesinde de oybirliği ve eşitlik ilkesinden asla ödün vermemek durumundadırlar. Öte yandan, birliğin mücadeleye için yaşamsal olduğu ve mücadelede hayati bulabileceği unutulmamalıdır.

Birlik yolunda atılacak adımlarla en olumsuz koşullar bile tersine çevirmek olanaklıdır.

• mehmet aközer

sından sonra erken seçim için yeşil ışığın yakılabileceğini ortaya koymaktadırlar.

Son Milli Güvenlik Kurulu bildirisini ve hükümetin de baskı yasalarını en kısa sürede meclislere göndereceğini açıklaması, bu olgu gözler önüne sermektedir. Demirel hükümetinin, bütün meclislerden geçirilmesiyle eş zamanlı olarak, Fevkalade Hal Yasası, DGM, Dernekler Yasası, Sendikalar Yasası, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası gibi yasaları geçirmeye hazırlandığı anlaşılmaktadır. Demirel, bu süre içinde, hükümetin kuruluşu sırasında yaratılan "ilimli" görünüm-

AP azınlık hükümetinin programı Meclis ve Senato'da tartışıldı. Yürüyüş bas-
kına verildiğinde hükümet için güvenoylaması daha yapılmamıştı. Ama hükümetin
güvenoyu alacağına muhakkak gözüyle bakmamak için bir neden yok...

AP hükümetinin programı, aşağıdaki yazılarda karşılıklı olarak yer verdiği-
miz gibi, toplumun ilerici ve gerici sınıflarını, tekeli büyük burjuvaziyle işçi ve
emekçisınıfları karşı karşıya getiren, sınıf mücadelesinin karşıtlarını en keskin hat-
larıyla orta yere seren bir niteliğe sahip. Hükümet programitekelilerin ve emperyaliz-
min güvencesini şimdiden alırken, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri de karşısına aldı.

Hükümet programının belirleyici niteliği, demokratik hak ve özgürlüklere ada-
ta bir savaş ilanı kimliğinde olmalıdır. "Fevkalade Haller Yasası'nın çıkartılması,
DGM'lerin yeniden kurulması, toplantı ve gösteri yürüyüşleri yasasının değiştirilmesi"
vb. ile amaçlanan, zaten son derece kısıtlı olan demokrasinin giderek boğulması,
sendikaların, demokratik kitle ve gençlik örgütlerinin kapatılması, işçi sınıfının
bilimsel sosyalist hareketinin mücadele alanlarının daraltılması... Daha güvenoyu
bile alınmadan, hükümetin bu konulardaki yasaları tezelden parlamentoya getirece-
ğini açıklamış olması da, gerici-faşist güçlerin bu konudaki kararlılığını göstermek-
tedir.

AP azınlık hükümeti, politik geriye dönüşler yanında, tekeli büyük serma-
yenin ve emperyalizmin yararına bir dizi dönüşümü gerçekleştireceğini vaadediyor
Programında. Ne var ki, Demirel hükümetinin tekeli büyük burjuvazinin sorunlarını
çözmesi ve temelli dönüşümlerle toplumu düze çıkarması olanaklı yoktur. Sorunlar
köklüdür ve emperyalizme bağımlı kapitalist düzenden kaynaklanmaktadır. Düzenin
bunalımı o denli derindir ki, AP hükümeti ya da başka hükümetlerle sorunların çö-
zülmesi olanaksızdır. O halde bu hükümetin yapacağı en "hayırlı" kısa vadeli iş, kit-
lelerin kaban öfkelerini zor yoluyla bastırmaktır. Demirel hükümeti de zaten buna
aday olduğunu açıklamıştır.

Gelelim, AP hükümetinin, faşizmi canlı bir tehlike olarak koruma ve geri-
ciliği ülke çapında azınlıktırma girişimleri karşısında geniş bir toplumsal muhalefet
bulacaktır. Bu muhalefetin örgütlü birleşik bir güce dönüşmesinin tohumları atılmış-
tır ve yaşadığımız günler bu tohumların filizlendiği günlerdir. İşçi sınıfımız ve toplu-
mun tüm ilerici, antifaşist güçleri gericiğe ve faşizme geçit vermeyecekler, bu hü-
kümet programını işsersiz kılacaklardır. Görev başına!

Tekeller karşısında demokrasi cephesi

Demokratik güçler hükümet programına karşı çıkıyor

AP azınlık hükümetinin tekeli büyük burjuvazinin ve emperyalizmin
tekleriyle çakışan, işçi ve emekçi
kitlelerin yaşam koşullarını daha da
kötüleştirecek, en temel demokratik
hak ve özgürlükleri kısıtlayacak olan
Programın Meclis ve Senato'da okun-
masından sonra, ilerici-demokratik
güçler bu açık saldırı programına kar-
şı mücadele edilmesini gerektiğini vurgu-
ladılar. Hükümet programında yer alan
hedeflerin tekeli büyük burjuvazinin
taleplerini dile getireceğini ve emperya-
lizme bağımlılığı artıracak; tekeli
büyük burjuvazinin taleplerini sıkıyo-
netimin sürdürülmesi, DGM'lerin yeni-
den kurulması, 'fevkalade hal yasası'
gibi girişimlerde demokratik hak ve öz-
gürlükleri yıkıma uğratacağı tehditleri,
siyasi partilerin, sendikaların ve kitle
örgütlerinin tepkilerine yol açtı.

DISK Yürütme Kurulu, DISK'e bağı-
lı Tekstil, Gıda-İş, Sosyal-İş Sendikaları
AP hükümetini ve onun programını
eleştirdiler ve bu hükümete "hayır"
denlmesini istediler.

TUM-DER tarafından yapılan
açıklamada, "Demirel iktidarının
programı, TİSK ve TUSİAD'ın istem-
lerinin tamarını kapsıyor" denildi.
Öngörülen demekler ve sendikalar ya-
sası, toplantı ve gösteri yürüyüşleri
yasası ile ilerici-devrimci örgütlerin
"siyaset yapma" gerekçesi ile kapatıl-
mak isteneceğibildirtilen TUM-DER
açıklamasında, "Fevkalade hal yasası,
DGM yasası ile getirilmek istenen de
bu olacaktır" denildi.

DISK Genel Başkanvekili Rıza Gü-
ven tarafından yapılan bir başka açıkl-
lamada da, işyerlerinde durum saptama
uygulanmasının kaldırılmasının
hükümetin işçi haklarını kaldırmaya
çabalarını ilki olduğu belirtildi. Maden
Mühendisleri Odası ise, hükümetin ma-
denlerin kamulaştırılmasını durdurma
girişimini eleştirerek, "bir avuç maden
patronu bugün iktidarda olan siyasi
parti aracılığıyla, Anayasa Mahkemesi'
ne yaptırarak bugünkü iktidarda
gerçekleştirmeye çalışmaktadır" dedi.

TMMOB ve Birliğe bağlı odalar da
hükümet programını eleştirerek, bu
programın TİSK'ın, TUSİAD'ın, İşbir-

G. Cazioglu: TÖB-DER yöneticileri ser-
best bırakılmalı.

likçi tekellerin istemlerine yanıt veren
bir program olduğunu vurguladılar.
TMMOB'nın açıklamasında, "İşbirlik-
çi, tekeli burjuvazinin gereksindiği
ekonomik, ideolojik ve politik düzey-
lerin işçi sınıfı ve emekçi kitleler aley-
hine tasarlanan politikaların bütünü"
olarak nitelenen hükümet programına
karşı tüm ilerici-yurtsever-demokrat-
devrimci güç ve kuruluşlar güç ve ey-
lem birliğine çağrıldı.

Bu arada Türk-İş'e bağlı Petrol-İş,
Deri-İş, Yol-İş, TGS, Tez Büro-İş,
Ağaç-İş, Basın-İş, Harb-İş, Hava-İş,
Kristal-İş, TUMTİS, Enerji-İş ve Kau-
çuk-İş tarafından yapılan açıklamada
da, TİSK'in AP hükümetinden işçi
sınıfının kani canı bahasına aldığı tüm
demokratik haklarının yokedilmesini
istediği belirtilerek, şunlar denildi:
"İşçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza
yönelik ne denli geniş çaplı bir saldırı-
nın yapılmak istendiği, terörün artırıl-
masından, demokratik örgütlerin kapa-
tılmasından, ilerici aydın, gazeteci ve
yazarların tutuklanmasından sonra,
Demirel hükümetinin programına da
uygun olarak 15 Kasım tarihinde açıklan-
ılan Türkiye İşveren Sendikaları Kon-
federasyonu'nun hükümetten istemle-
rinde son ve açık ifadesini buldu..."

Hükümetin, once "ılımlı" görünüşü-
nün ardında nelerin saklı olduğu pek
fazla beklemeye gerek kalmadan Pro-
gramın açıklanmasıyla görülmüş oldu.
Bu program aynı zamanda, nasıl bir
hükümetin "denenmek" istendiğini
CHP'ye de göstermiş olmalıdır. İşçi si-
nıfı ve emekçi kitleler, AP hükümeti-
nin kurulmasıyla birlikte, saflarını
daha pekiştirmek, tekeli burjuvazinin
saldırı programına karşı örgütlenmek
ve direnmek zorundadırlar. Hükümet
programının önümüze koyduğu görev
budur.

Tekeller kendi programını destekliyor

Halit Narin: Hedef demokratik hakla-
rın kullanılmasını

AP tarafından hazırlanan hükümet
programı, tekeli büyük burjuvazinin,
onun ardındaki basının harareti beğen-
ileriyle karşılaştı. Hükümet programı
daha Meclis ve Senato'da okunmadan,
Türkiye İşveren Sendikaları Konfede-
rasyonu bir açıklama yaparak hükü-
metten istediklerini açıkladı. TİSK'in
açıklamasının hükümet programıyla
birebir çakışması, ortaya oldukça il-
ginç bir manzara getirdi.

AP hükümeti için yapılan "ılımlı"
"liberal" vb. türünden nitelendirmeler
ardından onun gerçek sınıf niteli-
ğini, tekeli burjuvazinin ve emperya-
lizmin çıkarlarının hükümeti olduğu-
nu, hazırlanan program açıkça göster-
di.

TİSK'in açıklamasında yeralan, sıkı-
yönetimin hiçbir müdahale olmaksızın
sürdürülmesi, DGM'lerin yeniden
kurulması, yeni baskı yasalarının çıkar-
ılması, toplantı ve gösteri yürüyüşleri-
nin yasaklanması, dernek ve sendikala-
rın politikaya karşıtılması gibi
antidemokratik istemleri hükümet
programında da aynen yeralmaktadır.

TİSK'in açıklamasından sonra orta-
ya çıkan "Bunalımdan Çıkış Yolu" adlı
bir TUSİAD raporunda da hükümete
emperyalizme daha fazla bağımlılık
yolları gösteriliyordu.

Türkiye Odalar Birliği Yönetim Ku-
rulu Başkanı Mehmet Yazar, Demirel

azınlık hükümetinin programının Tür-
kiye'nin tüm sorunlarına doğru teşhis
koyduğunu belirterek, "enfasyonla
mücadeledeki zorlukların aşılmasında
dengeci şekilde davranılması vatan-
daşlarımızın anlayışla karşılamaları
gerekir" dedi. Mehmet Yazar daha sonra
sunları belirtti: "yeni yasal tedbir-
ler ile desteklenmesi ve güçlendirilme-
si gereken hükümetin başarısında,
kuracağı kadronun ehliyeti olmasının
yanında gayret ve uyum içinde bulun-
duğu zor şartlar karşısında ekonomi-
den sorumlu tüm kurum ve kişilere büyük
fedakarlık ve gayretler düşmektedir.
Resmi ve özel sektörün mensup ve
mesulleri, bu ağır görevin idraki içinde
olmazlarsa programların güzelliği, bizi
eslenişe çıkarmaya elbetteki yetmeyecektir..."

Bu üç büyük tekeli kuruluşun yan-
ında, İstanbul Ticaret Odası Başkanı
Nuh Kuşçulu, hükümet programını
"iyimsen ve umut verici" olarak nite-
lendirerek, öncelikle anarşinin önünün
alınması gerektiğini belirtti.

Ege Bölgesi Sanayi Odası Yönetim
Kurulu Başkanı Yılmaz Adıgüzel de
Oda olarak yeni hükümeti destekledik-
lerini açıkladı. AP hükümetinin Pro-
gramını, Türkiye'nin sorunlarını büyük bir
cesaretle ve kararlılık içinde ele alan
bir döküman olarak değerlendirdikleri-
ni belirten Yılmaz Adıgüzel, bu hükü-
met desteklendiği takdirde bunalım-
dan kurtulacağını belirtiyordu.

Demirel hükümetinin programının
aldığı destekler bunlar... Bu destekler
hükümetin sınıf niteliğini kitleler önün-
de de apaçık gösteriyor. Bu program
TİSK'in, TUSİAD'ın vb. örgütlerin
programıdır. Tekeli büyük burjuvazi-
nin Ecevit hükümeti döneminde ta-
mamlanmayan, daha doğrusu artık
Ecevit hükümetinin yapamayacağı an-
laşılın istemlerini Demirel hükümetine
yaptırmak istedikleri bu programda
yeralıyor.

Demirel hükümetinin programını
destekleyenler ve ona karşı çıkanların
sıfılaşması, demokrasi güçlerinin müca-
dele hedeflerini de açıkça ortaya koy-
maktadır.

Parlamento paravanalı baskı yönetimi

Demirel hükümetinin geçtiği hafta açıklanan ve Millet Meclisi'nde görüşülmesine başlanan programı, hükümetinin gerçek niteliğinin bütün açıklığıyla ortaya dökülmesini sağladı.

Hükümet programının açıklanması üzerine geçtiğimiz Çarşamba günü bir açıklama yapan TIP Genel Başkanı Behice Boran, programın ülkenin temel sorunlarını görelî olarak bile çözmek şöyle dursun, ferahlığa dahi yakınlaştıramayacağını; buna karşılık can ve mal güvenliğine sağlama gerekeceğini, gerçekte parlamento paravanalı bir baskı rejiminin öngörüldüğünü belirtti.

TEKELLERİN TALANINA AÇILMAK

Ülkenin ekonomik, sosyal sorunlarına çözüm getirme açısından Demirel'in sunduğu hükümet programının ciddiyetten yoksun bir belge olduğunu, akla gelmeyen ırlı ufaklı bir sürü vaatlerin geliş güzel bir sırayla arkaya sıralandığını belirten Boran şöyle devam etti:

"Ama ekonomiye ilişkin sakıncalı tasarımlar ve demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin kasıtlı tasarımlar hükümet programı ciddi tehlikeleri kapsamaktadır. Ekonominin işleyişindeki arz ve talep kanununun egemenliğinin sağlanacağına birden fazla işaret edilmekte, devletin ekonomiye müdahalesine karşı çıkılmaktadır. Bu demektir ki; emperyalizme bağlımlı geri Türkiye kapitalizminin ekonomik anarşisi daha da artacak, ekonomi, yerli ve yabancı tekellerin talanına açılmaya devam edecektir.

"Diğer çok önemli bir nokta, 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nın yabancı sermaye çevrelerinin ve yerli büyük sermayenin ısrarlı istekleri doğrultusunda değiştirileceğidir. Uluslararası Para Fonu (IMF)'nin taleplerine boyun eğen Ecevit hükümeti Ekonomiyi Güçlendirme Programı'nı oluşturup yürürlüğe koyarak 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nı ve 1979 Programı'nı rafa kaldırmış, ama yine de dış ve iç sermaye çevrelerini tatmin edememiştir. Şimdi Demirel hükümeti sayesinde Plan, yabancı ve yerli "özel sektör" yaranna, "özel sektör"e daha ağırlık verilerek değiştirilecektir."

Boran sözlerini şöyle sürdürdü:

"Yabancı sermayenin ve tekellerin şimdiye kadar isteyip de tam göremedikleri bir 'ferahlığa' kavuşacakları da hükümet programından anlaşılmaktadır. Demirel 'yabancı sermaye akışını yavaşlatan veya durduran bürokratik engelleri kaldırmak kararı'ndan söz ediyor. Yabancı sermaye konusunda çok müsamahalı bir kanun olarak tanımlanan Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu'nun yabancı sermayeyi ve onun yerli işletmelerini memnun etmeye yetmediği biliniyordu. Şimdi Demirel 'bürokratik engelleri kaldırarak' kapıları yabancı sermayeye onun istediği kadar ve kayıtsız şartsız açacaktır. Türkiye'de 'her çareye başvurarak, karada, denizde petrol aramaya koyulma'yı gerekli gören Demirel, "Bu hedefe ulaşmak için cari mevzuatın ve uygulamanın cesaretle değiştirilmesi çihetine gidilecektir" diyor. Bunun da ana-

lı, petrol tekellerine en elverişli şartlarla Türkiye topraklarında ve denizlerinde çalışma imkânlarının verileceğidir. ABD ile ilişkilerde 'karşılıklı taahhütlere sadık kalmayı' esas alan program ile Demirel hükümeti, öte yandan NATO ve AET'ye bağımlılığı sürdürmektedir."

Boran, programdaki 'Mili, hür, demokratik kooperatifçilik, eskiden olduğu ve bugüne kadar süregeldiği gibi kooperatiflerin yerel ağaların, eşrafın, güçlü kişilerin ve ailelerin kontrolünde ve onların çıkarlarına işletilmekte olmasından ve yeni gelişen demokratik kooperatifçilik hareketinin önlenmesinden başka bir anlama gelmediğini belirterek, tanım işçilerinden, yıllardır çıkması beklenen Tarım İş Kanunu'ndan hiç söz edilmediğini dikkati çekti.

FEVKALADE HAL POLİTİKASI

Boran demokratik hak ve özgürlükler konusunda da şöyle dedi:

"Hükümet programı demokratik hak ve özgürlüklere ciddi tehditleri içeriyor. Hükümet ülkede 'fevkalade hal'in var olduğu görüşüyle, 'Fevkalade Haller Kanunu' çıkarmayı öngörüyor. Bu kanun, Programın deyişleyle, 'idareye fevkalade tedbirler alma imkânını sağlayacaktır'. Bu arada sıkıyönetim de 'hiçbir müdahale olmaksızın' genişletilerek devam edecektir. Ayrıca Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu çıkartılacak, Ceza ve Usul Kanunları, 'özellikle toplu suç ve mesuliyet fikrini de öngöreceği' şeklinde değiştirilecektir. Bu son değişiklik, hukukun temel ilkelerinden olan Suçun ve Cezanın şahsiliği ilkesini ortadan kaldırmış olacaktır. Ayrıca, öteden beri söylenegeldiği gibi, Sendikalar Kanunu, Dernekler Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, İler Kanunu, Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu ve benzeri, daha da kısıtlayıcı ve baskıcı olma yönünde değiştirilecektir. Bunların yapılmak istendiği biliniyordu. Hükümet programında yeni olan, sendika, demek, meslek kuruluşları yanı sıra, siyasi partilerin de baş hedef alınmasıdır. Program, 'Anayasa'nın kapalı olduğu cereyanları gaye alan Parti olamaz' diyor. Anayasa'nın neye açık neye kapalı olduğu subjektif yorumlarla değiştirildiği, 1960'larda Cum-

hurbaşkanı'nın 'Anayasa sosyalizme kapalıdır' gibi bir iddiayı bile ortaya attığı ve bunun tarımsaldığı hatırlanır, Programdaki bu cümlelerin sol partiler ve kuruluşlar için taşıdığı tehdit daha da açıklığa kavuşur.

"Bütün bu anti-demokratik baskıcı önlemler can ve mal güvenliğini sağlamak gerekeceğiyle öngörülüp öneriliyor. Oysa amaç, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitleleri, demokratik toplumsal muhalefeti baskı altına almak, susturmak; bunların faturasını ve kemerleri sıkma politikasını onlara zorla kabul ettirmek, yerli ve yabancı sermayenin kârlarını zorluk-

larla karşılaşmadan büyütebilmelerini sağlamaktır."

PARLAMENTO PARAVANALI BASKI REJİMİ

Boran, hükümetin, "Türk-İslam Medeniyeti", yurt içindeki ve dışındaki Türk varlığı' gibi kavramlarla faşist hareketin ülkemizde dayandığı ırkçı-turanca ideolojinin derin izlerini taşıyan Programında belirtildiği üzere "Devletin gücünü ve caydırıcılık kavramını vatandaşta hissettirmeye kararlı" olduğunu vurgulayarak şöyle dedi: "Türkiye'de çok parti ve parlamento paravanlı, 'hürriyetçi demokrasi' görünümü bir baskı yönetimi amaçlanmaktadır. Ama bu girişimleri uzun süre sürdüremeyeceklerdir. Baskı ve cebire dayanan güç, bir gün göçüp gitmeye, politika sahne-

sinden silinmeye mahkumdur. Bir, ülkenin temel sorunları görelî olarak bile, çözüm şöyle dursun, ferahlığa kavuşmayacaktır. İki, Türkiye'nin ılerici, demokratik güçleri baskıcı yönetime olanak veremeyecektir. Baskıcı zorba rejim, İran, Nikaragua ve Brezilya'da ardı ardına yıkıldığı gibi Türkiye'de de tutunamayacaktır.

"Tüm ılerici, demokratik güçleri çetin görevler beklemektedir. Bu görevlerin yerine getirilmesinde bilimsel sosyalistlerin, sosyal demokratların, tüm yurt-sever güçlerin birleşik hareketinin geliştirilip güçlendirilmesi belirleyici rol oynayacaktır.

"Partimiz Türkiye İşçi Partisi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda, demokratik mevzilerden bile adım gerilemeden mücadeleye devam edecektir."

BM'de yine barış güçleri kazandı

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, geçtiğimiz Salı günü toplanışında Kıbrıs konusunda yeni bir karar tasarısını kabul etti. Bağlantısız ülkeler irtibat komitesi tarafından hazırlanan karar tasarısı, Genel Kurul'da sosyalist ülkelerin, anti-emperyalist yönelimli bağlantısız devletlerin ve Akdeniz'de barış ve güvenliği destekleyen çok sayıda ülkenin oylarıyla kabul edildi. Buna karşılık NATO üyesi devletlerin çoğunluğu, AET üyesi devletler, İsrail gibi Amerikan emperyalizminin doğrudan güdümündeki ülkelerin temsilcileri, karar tasarısının aleyhinde ya da çekimser oy kullandılar. Diğer bir deyişle, karar tasarısı üzerine yapılan oylama, Kıbrıs sorununun çözümünde barış güçleriyle emperyalizmin bölgedeki hegemonyasından yana güçler arasındaki kutuplaşmanın yoğunlaşmasını gösteren bir örnek oldu.

BM Genel Kurulu'nun benimsediği karar tasarısı, Kıbrıs'tan tüm yabancı askerlerin çekilmesi zorunluluğunu bir kere daha vurguluyor; öte yandan BM'nin daha önceki kararlarının uygulanmasını sağlamak üzere Güvenlik Konseyi'nin bir "takvim" hazırlamasını

BM Kararları: Kıbrıs'ta barışın genel çerçevesi

öngörüyordu. Karar tasarısında, bu takvime uyulmadığı takdirde örgütün "özel yaptırımlara" başvurulması ve 1980 Mart'ına kadar birlerle sağlanamaması halinde de 7 üyeli bir komitenin oluşturulması bellirleniyordu.

Genel Kurul kararının bu özellikleri, Kıbrıs sorununun uluslararası niteliğini ve BM çerçevesi içinde çözümlenmesi zorunluluğunu belirlemesi bakımından önemli bir gelişme simgelemektedir. Böylece Kıbrıs sorununun çözümünü NATO üyesi devletler arasında gerçekleştirme, bunun için de 'toplulararası görüşmeler' amacından saparak Ada'ya tek yanlı çözümleri dayatmaya yönelik girişimler yeni bir darbe yemiştir. Toplumlararası görüşmelerin, ancak BM

kararlarının uygulanması, BM yasasının temel ilkelerine uyulması ve Ada'nın bağımsızlığını, bağlantısızlığını garanti edecek bir yönde gelişmesi halinde olumlu sonuç verebileceği yeniden belgelenmiştir.

Karar tasarısının, BM Güvenlik Konseyi'nin "özel yaptırım"larına ve 7 üyeli bir komite kurulmasına ilişkin bölümlerinin NATO üyesi devletlerin direnişle karşılaşması özellikle anlamlıdır. Çünkü bu bölümler, Kıbrıs sorununun çözümünün sıkı sıkıya BM çerçevesine bağlanmasının bir gereği ve güvencesi niteliğindedir. Başta ABD olmak üzere NATO üyesi devletler, Genel Kurul kararının bu bölümlerinin uygulanması durumunda, sorunun çözümünün NATO içine kaydırılmasının olanaksız hale geleceğini bilmekteydiler ve bu nedenle Genel Kurul iradesine karşı çıkmaya hazırlanmaktadırlar.

ABD'nin bu amaçla ortaya attığı tehdit, Güvenlik Konseyi'nde veto hakkını kullanmasıdır. Kıbrıs'ın kuzeyindeki gerici ve militarist çevrelerle Ankara'da onları destekleyen güçler, şimdi de tek umut olarak bu tehdide bel bağlamışlardır. Bu, Kıbrıs sorununun çözümünde gerici bir politika izlemenin emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin çıkarlarıyla içiçe geçtiğinin somut kanıtlarından biridir.

Kıbrıs'ın barışçı ve demokratik güçleri, BM kararları çerçevesinde sorunun Ada'nın bağımsızlığını ve demokratik gelişmesini sağlayacak biçimde çözümlenmesi için yeterli güce sahiptirler. Sorun, bu gücün harekete geçtilmesidir.

TARIM ÜRÜNLERİ İHRACATI YÜZDE 20 GERİLEDİ

Ekim ayında 174 milyon dolarlık ihracat gerçekleştirildi. Bu tutarın, 1978 yılı Ekim ayında yapılan 213 milyon dolarlık ihracata oranla yüzde 18 daha az olmasının nedenleri-

deri biri, önceki aylarda devreden tarım ihracatı stoklarının azlığı oldu. Bir diğer neden ise, büyük miktarlardaki ihracat bağlantılarına karşın, yeni ürünün fiilen ihracat edilememesi. Ekim ayındaki gerçekleşme sonucunda, Ocak-Ekim dönemi ihracatı 1 milyar 840 milyon dolarlık bir büyüklüğe ulaştı. Geçen yıla göre, artış tempusunda gerileme var.

TÜSIAD DEVALÜASYON İÇİN YİNE FETVA VERDİ

Kısa adı TÜSIAD olan

Türk Sanayici ve İşadamları Derneği yeni bir rapor hazırladı. "1980 Yılında Başında Ekonomik Bunalımdan Çıkış Yolu" adını taşıyan raporda Türk Lirası için yeni bir devalüasyon sözkonusu olmadığı kaydedilerek, TL'yi gerçekçi kurda tutabilmek için sürekli kur ayarlamaları yapılması gerektiği öne sürüldü. 1979 yılında, kamu eliyle ihracatın yaygınlaştırılmaya çalışıldığı savunulan TÜSIAD raporunda bu uygulamadan vazgeçilmezse, ekonominin büyük zararlara uğrayabileceği iddia ediliyor.

Tanilli'ye selam, saygı

Server Tanilli'nin YURUYUŞ okurlarına selamını iletiyoruz. İki yıl önce faşist saldırıların kurşunlarına hedef olan İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Profesörü Server Tanilli'nin tedavisine Avrupa'da devam olunuyor.

Tanilli önmüzdeki günlerde bir ameliyat daha geçirecek, bundan sonra yürümeyi sağlayacak tedavi yöntemlerine girişilecek.

Faşist kurşunların bünyesinde yarattığı ağır tahribata karşın Server Tanilli bilimsel çalışmalarını sürdürüyor. Bir kitabının yeni baskısı için, çalışmalarını tamamlayan Tanilli, yeni bir kitap üzerindeki çalışmalarının da son aşamaya gelmiş bulunuyor.

Türkiye'deki siyasal ve toplumsal gelişmeleri, gazete, dergi ve kitaplar aracılığıyla sürekli ve canlı bir ilgiyle izlenen Tanilli, dünyanın ve ülkesinin aydınlık, güzel yarınlarını inancından hiç bir şey yitirmeyen çağdaş bilim adamlığının en seçkin, en çokhun örneklerinden birini yaşamıyla örnekliyor. YURUYUŞ ve okurları adına Server Tanilli'yi selamlıyoruz.

PROGRAM ZAM ÖNERİYOR

"Hükümetimiz, ... doğru iktisadi ve mali politikaları da içine alan bir istikrar programını ciddiyet ve samimiyetle uygulayacaktır." Günlük basının pek dikkatini çekmeyen bu sözler, AP azınlık hükümetinin programında yer alıyor. Program çerçevesinde uygulanacağı belirtilen istikrar programının büyümeyle durdurulacağı ve Devlet giderlerini sağlamak kaynaklardan finansman edeceği öne sürülüyor.

AP hükümetinin programında, "kalkınma hamlesini yeniden hareket verilmeden" söz ediliyor. "15 yılda arka arkaya ortalama yüzde 7 kalkınma hızı gerçekleştirilen Türkiye, 1978 ve 1979 yıllarında kalkınma hızını sifira düşürmüştür" deniliyor ve şöyle devam ediliyor:

- Üretim, plan ve program hedeflerine göre her alanda düşmüştür.
- Yatırımlar durmuştur.
- İşsizlik artmıştır.

AP Hükümeti Programı'nın yaklaşımı, Türkiye'nin büyüme hızının son yıllardaki düşüşünü, Hükümet değişikliğine bağlamak biçimindedir. AP iktidarlarının 1977 yılı sonuna kadar yüksek oranlı büyüme sağlayabildiği, ancak CHP ağırlıklı iktidarın büyümeyle durdurduğu izlenimi verilmeye çalışılmaktadır.

Gerçekte ise, Türkiye'de büyümeyle yavaşlatan nedenler, kapitalist yöntemleri birbirlerinden daha iyi uygulayacağını savunan AP ile CHP'nin farklılıklarından çok, kapitalizmin kendi bünyesinde aranmalıdır. Nitekim, AP'nin damgasını taşıyan MC ortaklıkları da, 1977 yılında büyümeyle yüzde 7,6 düzeyinden yüzde 4'e düşürmeyi önleyememiş, CHP'nin elinde ise yüzde 3,3 düzeyine kadar gerilemiştir. AP ile başlayıp, CHP ile devam eden büyüme hızındaki düşme eğiliminin kapitalizmin kendi bünyesinde kaynaklanan bir sorun olduğu açıktır. İstikrar Programı özlemi, bu bünyesel sorundan kaynaklanmaktadır ve böyle bir program ile büyümenin hızlandırılması çözümlenmektedir.

AP iktidarının, kapitalist yapıyı umutsuzca korumak için uygulayacağı istikrar programının araçlarının ne olacağı Hükümet Programı'nda oldukça açıktır. CHP ağırlıklı hükümetin programında, IMF'nin "stand-by" düzenlemelerinde belirtildiği gibi, "açık finansman için kullanıldığı ve enflasyonun kaynağı olduğu" ilan edilen Merkez Bankası

yerine, sağlıklı finansman yöntemleri bulunacağı ifade edilmektedir. Bu amaçla, AP hükümetinin de vergi yasalarında değişiklik amaçladığı gözlenmektedir.

AP'nin üzerinde durduğu bir başka finansman kaynağı ise, KİT'lerin ürettiği mal ve hizmetlere zamdır. Hükümet Programı'nda "Yıllık açığı 100 milyar lirayı bulan İktisadi Devlet Teşekkülleri, Devlet Hazinesi'nin en düşündürücü meselesi olarak ortada durmaktadır" denilmektedir. Düşünmekten kurtulmak için AP'nin, zamdan başka yolu bulunmamaktadır. Günlük basına sızdırılan haberlere inanmak gerekirse, kamu kuruluşları tarafından üretilen pek çok maldaki Hazine desteği kaldırılacaktır. Bu yaklaşım, AP'nin öncelikle fiyat mekanizmasına dayalı piyasa kurallarına inancının gereği olmaktadır.

Hükümet Programı'nda şöyle denilmektedir.

"Zaruri ihtiyaç maddeleri dışında, fiyat mekanizmasının arz ve talep arasında denge sağlayan rolüne ve etkinliğine yaygın bir işlerlik kazandırılacaktır. Vergi dışı kalmış kazançların da meydana gelmesi önlenmiş olacaktır."

Fiyat mekanizmasının rolü ve etkinliğinin nasıl yaygınlaştırılacağına yanıtını, TUSİAD tarafından hazırlanan "1980 Yılında Başında Ekonomik Bunalımdan Çıkış Yolu" adlı raporda bulmak mümkün. Raporda şöyle deniliyor: "Fiyat politikasının amacı mal ve hizmet fiyatları ile ücretlerin yeni bir düzeyde dengeye getirilmesi ve bu nisbi dengenin korunmasını sağlayacak tedbirlerin alınmasıdır."

Fiyat politikasının başarısı için:

- Kamunun fiyat kontrol düzeni geliştirilmelidir.

Fiyat kontrollerinin kapsamı daraltılmalı, amaç temel mal ve hizmetlerde spekülatif fiyat hareketlerini önlemek olmalıdır.

İkili fiyat oluşumuna imkan verilmemelidir.

- KİT'lerin piyasa ekonomisi koşullarında çalışmaları sağlanmalı, fiyat tesbitinde KİT'ler serbest bırakılmalıdır."

TUSİAD'ın raporu ile AP Hükümeti'nin programı, aynı anlayışın izlerini taşımaktadır. Zamlarla fiyat düzeyinin yükseltilmesi ve bu yoldan tükeümün kısıtlanması öngörülmektedir. Üretimi arttırmak sözleri, burada yalnızca söz olmaksızın öteye bir anlam taşımamaktadır.

NOT...

Terörün milâdı

Türkiye'de ilerici, sol çevrelerin içine düştükleri, daha doğrusudüşürüldükleri belli başlı yanlışlar arasında, Türkiye'de şiddet olaylarının 1968'den itibaren başladığı şeklindeki bir görüş vardır.

Oysa biraz dikkat edilecek olsa, sermaye sözcülerinin de "şiddet olaylarına" başlangıç olarak 1968'leri "Milad" olarak seçtikleri görülecektir.

1968'ler belki emperyalizm ve yerli işbirlikçilerin politik ve ideolojik olarak işçi sınıfı ve ilerici hareket içinde etkin ve aktif biçimde provokasyonel sonuçlar elde etmeğe başladıkları tarihtir adildir ama bunun öncesi yok mudur?

Emperyalizm ve yerli işbirlikçileri açısından Türkiye'deki sol hareketi, "öğrenci hareketi" ve yanı sıra "şiddet" imajıyla birlikte 1968'lerden itibaren takdim etmek, onların işlerine gelir elbette. Böyle olmalıdır ki, toplumun ileri gelişme doğrultusunda dinamikliğini duyan işçi sınıfının politik hareketinin belli bir aşaması tahrir edilerek, o noktadaki kargaşada, özünde burjuva ideolojik doku taşıyan "anarşizm" virajına sapılabilsin. Nitekim böyle olmaması mıdır?

Burada bir saplama daha yapalım ve Türkiye'de ilerici, demokrat, sol güçlerin genellikle 1968 öncelerine "ah ne güzel günlerdi o günler" demelerinin ve 1968'ler sonrasında da öteye berleye savrulmalarının nedenini bir kez daha düşünelim...

Cumhuriyet gazetesi yazarlarından, saygın bir kalemin sahibi İhan Selçuk 21 Kasım 1979 günlü yazısında, son kanlı terör olaylarını konu ederken şöyle diyor:

"... 1968'den beri topluma ekilen CIA tohumları ürünlerini vermiştir, ama ben yine de merak ediyorum: 11 yıl önce üniversitedeki reformcu öğrenci hareketine tepeden bakarak, - Biz iti ite kırdırız, solcuyu sağcıya boğdururuz - diye işin planlamasını yapanlar, acaba b günleri hesaplayabilmişler miydiler..."

Sormak gerek: Türkiye'de CIA tohumlarının atılmasına 1968'de mi başlanmıştır?

O gün, "solcuyu sağcıya boğdurma" planını yapanların bugün hangi hesapları yanlış çıkmıştır?

Türkiye'de CIA tohumlarının atılmasına çok önceki tarihlerde başlandığını Sayın Selçuk da kabul edecektir.

Ayrıca, emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin, Türkiye'deki öğrenci hareketlerine hiç de "tepeden" bakmayıp, mahir bazı kaynaklarla işin içine "mütevazı" ölçülerle karıştığını da hatırlatalım.

Biz İhan Selçuk'un söz konusu yazısının sonundan bir önceki cümlesine katılıyoruz: Gerçekten benzer planlar çok kullanılmış ama kullananlara bir hayır getirmemiştir...

Ancak, yüzlerce, binlerce ilerinin, yurtseverin, sosyalistin canı ve kanı üzerine kurulan bir faşist sofranın suçlularını temelde sınıfsal olarak görüyor-

sak da, bazı suçluların isimlendirmenin gereğine de inanıyoruz.

Günaydın Gazetesi yazarlarından Teoman Erel 26 Eylül 1979 günlü "Ya Şiddetin Kökeni, Ya Diktanın Pençesi" başlıklı yazısında, Faruk Sükan'ın, 1965 yılında başlatılan ve kısaca "iti ite kırdırma" diye ifade edilen stratejinin üç mihmanından biri olarak suçlandığına işaret ediyor.

Erel şöyle diyor: "O zaman İçişleri Bakanı olan Sükan'ın Cumhurbaşkanı Sunay ve zamanın MIT Başkanı Fuat Doğu ile birlikte gücüne sola karşı sağ desteklemek ve örgütlenmesine yardımcı olmak politikasını başlatmışlardı..."

O yıllarda gazetecilik mesleğinin olgunluk basamaklarına adımını atan Teoman Erel şöyle devam ediyor:

"... 1965'te devletin güvenliği ile ilgili toplantılarda bu strateji tartışılırken, Demirel'in bile değişik ve tereddütlü olduğunu, buna karşılık Sükan'ın çok militan ve sert davrandığını, bu toplantılara katılanlardan dinlemiştik."

Burada önemli bir noktanın altını çizmekte bir kez daha yarar vardır. 1965'te, yetkilileri "Devletin Güvenliği" konusunda telaşa ve planlar yapmağa sevkeden sebepler nedir acaba?

Bunun altı çizilmedikçe bugünleri de kavramağa olanak yoktur. O da şudur: Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin omurgalaşması. 1965 ortalarında TIP'in meclise gireceğinin anlaşılması üzerine koparılan feryatlar ve 1965 Ekim'inde yapılan seçimlerde 15 TIP milletvekilinin meclise girmesi ve kopan fırtınalar hatırlardadır.

Milli Birlik Grubu'nca 1961'de dağıtılan 14'lerin, Alpaslan Türkeş reisiğinde 1964 sonlarında Türkiye'ye geri geldikleri, ya da getirildikleri ve 1965'lerden itibaren CKMP istilası ile silahlı komanda kamplarına yöneltilikleri unutulacak mıdır? Evet 1965!... Teoman Erel'in yazısını okumağa devam edelim:

"... İlk komando kampları da o yıl açılmıştı Türkiye'de. Siyasette şiddet kullanılması da o strada yoğunlaşmaya başlamıştı..."

Sayın İhan Selçuk'un o yılları bilmemesi olanaksız.

Bugün kanlı terör konusunda haklı bir protestoyu dile getiren Selçuk'a, Erel'in son derece sağlıklı gözlemlere dayanan yazısından katıldığımız bir parçayı daha okuyalım:

"... Uygulamaya bulaşanlar, bulaşmasalar bile göz yumanlar ve onların etrafındaki üçüncü dördüncü derecede sorumlu kuşaklar, ister istemez şiddetin kökenine inilmesi önlemek için çok güçlü bir mukavemet cephesi oluştururlar. Bunların kimisi devlettedir, kimisi de parlamentoda..."

Türkiye'de emperyalizme ve faşizme karşı, ilkel, sağlıklı, kalıcı güç ve eylem birliklerinin yaşamsallığının elle tutulur, gözle görünür zorunluluk haline geldiği bugünlerde, tarihi ve bu arada yakın tarihi çok iyi görüp değerlendirmemiz gerekli değil midir?

Suçlular, ortak iddiamemiz önünde hesap vermeli, vereceklerdir...

ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR!

Şu günlerde, Avrupa kıtası halkları yeni bir seçimle karşı karşıya bulunuyor. Seçim şu konular üzerine: Avrupa gerginliğinin yeniden artması ve yumuşamanın yok olması demek olan silahlanma yarışını gelecekte artırma yoluna mı gidecek, yoksa Helsinki ilkelerinin ilerde uygulanması ve derinleşmesi, yani silahların kısıtlanması, güvenliğin sağlanması ve barış içinde yanyana yaşamamanın geliştirilmesi yolunu mu izleyecek?

ABD'nin saldırgan çevreleri ve NATO yönetimi Avrupa halklarına ilk yolu dayatıyorlar. İkinci yolu ise Sovyetler Birliği, sosyalist topluluk üyeleri ve Avrupa kamuoyunun geniş çevreleri savunuyor. Birçok Batı Avrupa hükümet ve devleti bu ikinci yolun izlenmesinden yana, özellikle de NATO kampında silah yarışını girdabına daha da çok sürüklenmeye hiç can atmıyorlar.

ABD ve NATO, Avrupa halklarına ne öneriyorlar? Bir yandan barışı güçlendirme, yumuşamayı sürdürme gereğinden söz ediyorlar. Ancak bütün bunlar sözde kalıyor. Eylemde ise, Batı Avrupa ülkelerinin sözde adı geçen amaçlara ulaşmak için şimdi topraklarına nitelik olarak yeni Amerikan nükleer silahı yerleştirilmesini kabul ettikleri biliniyor. Yaklaşık 600 orta menzilli nükleer silah taşıyıcısından söz ediliyor.

Amerikan ve NATO planları, Sovyetler Birliği'nin son yıllarda Avrupa'daki orta menzilli nükleer araçlarını "aşırı derecede artırmış olması"ni kendine dayanağı yapıyor. Oysa gerçekler bu "dayanağı" yerte bir ediyor: Son 10 yılda Sovyetler Birliği'nin Avrupa'daki orta menzilli nükleer silah taşıyıcılarının sayısı bir roket olsun, bir uçak olsun artmıştır. Tersine, orta menzilli roket fırlatma araçlarının sayısı, bu roketlerin nükleer mermilerinin gücünde olduğu gibi, hatta bir miktar azalmıştır. Orta menzilli bombardıman uçaklarının sayısı da azalmıştır. Üstelik, Sovyetler Birliği diğer ülkelerin topraklarına bu araçları yerleştirmemektedir.

Bunlara karşılık, son 10 yılda Batı devletleri, Avrupa'daki silahlanmanın, özellikle Sovyetler Birliği topraklarına ulaşabilecek silahlarının sayısını artırmak ve bu silahları mükemmelleştirmek için pek çok şey yaptılar. Bu süre içinde Batı Avrupa'daki nükleer mermilerin sayısı iki kat arttı. Bu mermiler hedeflere (özellikle SSCB topraklarındaki hedeflere!) ulaştırılacak ABD uçakları modernleştirildi. Avrupa'daki Amerikan askerlerinin sayısı da arttı. Şimdi ise ABD altı yeni Amerikan tümeni için yedek oluşturmak üzere Avrupa ülkelerine ek olarak silah ve cephane sokuyor.

Avrupa'ya yerleştirilmiş olanlara yaklaşık 600 yeni ABD nükleer roketinin eklenmesi ısrarla öneriliyor. NATO'nun bu son planının uygulanması gerçekte ne anlama gelir?

Bu, öncelikle Avrupa'da silahlanma yarışının yeniden kızdırılması olacaktır. Aşında İngiltere, Federal Almanya, İtalya,

Belçika ve Hollanda topraklarında nükleer başlıklı birkaç yüz süper modern roketin bulunmasını kitudaki stratejik durumu NATO yanına değiştirebileceği ortadadır. sosyalist ülkelerin buna kayıtsız kalmalarının olanaklı olduğu ve karşı önlemler alınması zorunda kalacakları da çok normaldir.

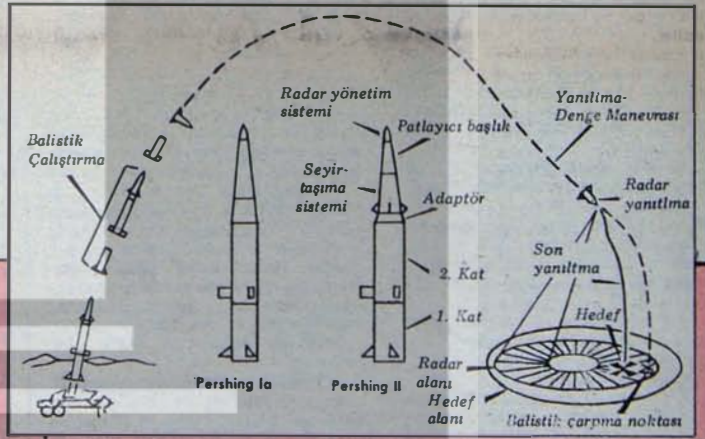
ABD ve NATO planlarının gerçekleştirilmesiyle çıkarılacağı zarar verilmeyecek bir tek Avrupa ülkesi, bir tek Avrupa halkı yoktur. Avrupa'daki güç oranını bozmaya çalışmak yumuşama sürecinin temelini yıkmak demektir. Bundan kim kazanç elde edebilir? Yalnızca, Avrupa halklarının geleceğini tehlikeye sokacaklarına aldırmağınızın, Avrupa'yı kendi amaçlarına ulaşmak için bir savaş alanı haline dönüştürmek isteyen güçler.

Kaldı ki, NATO'nun planları Helsinki ilkelerine de tamamen aykırıdır. NATO'nun öne sürdüğü önlemler, Avrupa'daki durumu gerginleştirebilecek ve genel olarak uluslararası atmosferi zehirleyecektir. Bu, Avrupa'daki işbirliğinin gelişmesini kaçınılmaz olarak etkileyecektir. İşin bu duruma dönüşmesinde kim kazançlı çıkacaktır? Elbette ki, Avrupa halkları değil...

Sovyetler Birliği'nin yeni barışçı girişimleri ve barış ve Avrupa halklarının güvenliği bakımından bu derece öneme sahip sorunlar konusunda görüşmeler başlama önerisi ise dünyada geniş destek gördü. Lahey'de yapılan NATO Nükleer Planlama Grubu toplantısında, NATO üyeleri arasında bile çatılma oldu. Hollanda Savunma Bakanı, Avrupa'daki nükleer silahlar konusunda Sovyetler Birliği'yle görüşme yapıp roket yedektirme konusunda karar alınmasına karşı çıktı. Danimarka ve Norveç temsilcileri, Hollanda'lı Bakanın konuşmasının bazı bölümlerini onayladılar.

Bu arada, çeşitli politik doğrultudaki pek çok parti, bir dizi ülkenin sendika ve kitle örgütleri, devlet ve politika adamları Sovyetler Birliği'nin girişim ve önerilerini desteklediler. Bunlar çok doğaldır; çünkü, Sovyetler Birliği'nin tutumu, halk kitlelerinin yaşamsal çıkarlarını, onların bir nükleer savaşa izin vermemeye isteklerini ifade etmektedir.

Avrupa'da silahların azaltılmasına ilişkin Sovyet önerilerinin gerçekleştirilmesi yumuşamanın ve dünya barışının güçlendirilmesine doğru atılmış büyük ve önemli bir adım olacaktır. Avrupa'nın barışsever kamuoyu mücadeleyi bırakmıyor ve "Amerikan roketlerine hayır" diyor.

NATO'nun Avrupa'daki ölüm cephaneliği

- * 3000 nükleer başlık (1-2 kiloton)
16 km. menzilli 155 mm'lik 300-430 tank başlığında,
18 km. menzilli 1020-1400 203 mm'lik tank başlığında,
32 km. menzilli 150-250 175 mm'lik tank başlığına
- * 3000 nükleer başlık (1-2 kiloton)
16 km. menzilli 155 mm'lik 300-430 tank başlığında,
18 km. menzilli 1020-1400 203 mm'lik tank başlığında,
32 km. menzilli 150-250 175 mm'lik tank başlığında kullanılıyor.
- * 1000 nükleer başlık (40-400 kiloton)
600 adet 135 km menzilli Sergeant roketinde kullanılıyor. (Sergeant ve Honest John füze sistemleri bugün "Lance füzeleri" yerlerine konularak kaldırılmıştır.)
200 adet 900 km menzilli Pershing I roketinde kullanılıyor.
- * Değişken etkili 2250 nükleer başlık.
Yer ve hava silahlarıyla donatılmış 1000 bombardıman uçağında kullanılıyor.
- * Toplam 60 depoda 7000 - 10000 nükleer başlık bulunuyor.
- * Bunlardan 5000'i Federal Almanya'da.
(Fransa ve Büyük Britanya'daki nükleer başlıklarla roket silah sistemlerindeki ve NIKE-HERCULES sistemlerindeki nükleer başlıklar hesabına katılmamıştır. Sosyalist ülkelerdeki hedeflere karşı ABD Atlantik ve Akdeniz filolarındaki nükleer taşıyıcılarda 2500 nükleer başlık bulunmaktadır.)

Pershing II'ler nedir?

ABD bugün Batı Avrupa'da yaklaşık 900 km menzilli olan 180 "Pershing-I" tipi orta menzilli füze yerleşmiş durumda. Batılı askeri çevreler bu roketlerin modası geçmiş olduğunu ve SSCB içlerine ulaşacak menzile sahip olmadıklarını iddia ediyorlar. Pentagon bunun için Martin Marietta Corp. silah tedarikine "Pershing-II" tipi yeni orta menzilli roketler ısrarla. Sadece bunların projeleri için 360 milyon dolar harcandı.

Gerçi her iki tip roketin isimleri aynı, ancak "Pershing-II"ler nitelik olarak tümüyle yeni silahlar. Bu roketlerin menzilleri 2500 km ve patlayıcı başlıklarının düştüğü yerlerde büyük etki gücü bulunuyor. Bu roketlerin ilk denemeleri daha 1977-78 yıllarında ABD'nin White Sands bölgesinde yapılmış. "Pershing-II"lerin bir başka özelliği de, "Pershing-I"lerin taşıma ve fırlatıcı sistemlerine sahip olmaları.

Projenin gerçekleştiricileri arasında Marietta Corp.'ün yanı sıra Bendix firması, Goodyear, Hercules ve Singer Keatfott firmaları bulunuyor. Bu firmaların hepsi roketlerin değişik sistemlerini yapıyorlar.

Bu roketlerin Batı Avrupa'da yerleştirilmeleri, hükümet temsilcilerinin ifadesine göre "ABD'nin ilk kez Avrupa kıtasından SSCB'deki hedeflere karşı Atom silahlarıyla saldırabilmesini mümkün kılacak." "New York Times" bunu şöyle belirtiyor: "Bu silahın yeni niteliği ve Batı Avrupa'da yerleştirilmesi "Batı stratejisinde önemli bir değişikliği anlatıyor, çünkü şimdiye dek ABD Avrupa kıtasında bu tür silahları ilk kez depo ediyor."

YENİ ABD FÜZELERİNE HAYIR!

ABD'nin NATO üyesi Avrupa ülkelerine orta menzilli Pershing-2 ve Cruise füzelerini yerleştirme kararı üzerine Dünya Barış Konseyi'nin başlattığı uluslararası eylem kampanyası, tüm dünyada barış güçlerince destekleniyor.

27 Kasım tarihini bu yeni ABD füzelerine karşı uluslararası eylem günü olarak ilan eden Dünya Barış Konseyi, tüm dünya barış güçlerini ve barışseverlerini mücadeleye çağırdı.

Türkiye'de de tüm barış güçlerini ve barışseverleri harekete geçiren kampanya "ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR" adıyla yürütülüyor. Barış Derneği, TİP ve TSP tarafından ortaklaşa planlanan ve örgütlenen eylem birliği, sendikaların, meslek ve kitle örgütlerinin de geniş çaplı desteğini sağladı.

İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir, Bursa gibi illerde açık hava, kapalı salon toplantıları; panel ve benzeri eylemlerle sürdürülecek olan "Ölüm Füzelerine Hayır" kampanyası tüm yurttaki imza kampanyaları, füzeleri protesto eden kartların NATO Güneydoğu Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na postalanması eylemleriyle yaygınlaştırılıyor.

İstanbul'da merkezi olarak planlanan ortak eylemler tüm yurttaki Barış Derneği, TİP, TSP ve eylemi destekleyen kitle örgütleriyle birlikte yürütülüyor.

Yürüyüşün yayını hazırladığı sırada, kampanyanın ilk adımı olarak 24 Kasım günü İzmir'de barış güçleri tarafından "Ölüm Füzelerine Hayır" miting ve yürüyüşünün yapılacağı açıklandı. Konak Alanı'ndan Heykel'e kadar yapılacak yürüyüş-

ten sonra, hazırlanan ortak bir deklarasyonun Barış Derneği Genel Sekreteri Enis Coşkun tarafından okunacağı; mitingte ayrıca TİP Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Vedat Pekel, TSP Bölge Temsilcisi Turгут Koçak ve Barış Derneği İzmir Temsilciliği adına Cemal Kıraltın konuşacağı bildirildi.

Öte yandan 25 Kasım günü Bursa'da bir kapalı salon toplantısı, 27 Kasım günü Ankara'da "Avrupa Güvenliği ve Silahsızlanma" konulu bir panel, ve yine 27 Kasım'da Eskişehir'de bir kapalı salon toplantısı ile 28 Kasım günü İstanbul'da Tepebaşı Gazinosu'nda kültür ve sanat etkinliklerinin sergilendiği kapalı salon toplantısının yapılacağı açıklandı.

TÜM BARIŞ GÜÇLERİNE DUYURU

YENİ ABD FÜZELERİNE HAYIR

TÜM BARIŞSEVERLERİ, İLERİCİLERİ, DEMOKRATLARI, YURTSEVERLERİ ABD'NİN DÜNYA BARIŞINI TEHDİT EDEN YENİ SALDIRI PLANLARINA KARŞI DURMAYA "YENİ ABD FÜZELERİNE HAYIR" KAMPANYASINA KATILMAYA ÇAĞIRIYORUZ

GONDOZ MUTLUAY
Türkiye İşçi Partisi
Merkez Haberalma,
Propaganda ve Basın
Bürosu Sekreteri

ENİS COŞKUN
Barış Derneği
Genel Sekreteri

ÇAĞATAY ANADOL
Türkiye Sosyalist İşçi
Partisi
Eğitim Propaganda
Sekreteri

AVRUPA HALKLARI ÖLÜM FÜZELERİNE KARŞI

NATO'nun bazı Avrupa ülkelerine nükleer başlıklı füzeler yerleştirme kararı almasından sonra dünyada bu karara karşı oluşan tepkiler yoğunlaşarak sürüyor.

Güney Kıbrıs'da Kıbrıs Barış Konseyi tarafından, İngiliz üslerine yerleştirilmek istenen roketlere karşı 2-9 Aralık tarihlerinde bir kampanya açıldı. Kuzey Kıbrıs'da ise, geçtiğimiz hafta yapılan bir açıklamayla İngiliz üsleri sözkonusu roketlerin yerleştirilmesine karşı çıkan CTP'den sonra Toplumcu Kurtuluş Partisi DEV-İŞ ve Barışseverler Komitesi de NATO'nun bu kararını protesto ettiler.

Öte yandan İtalya Silahsızlanma Komitesi Roma'da bir miting düzenleyerek, Amerikan roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesini kınadı. NATO'nun Batı Avrupa'yı ve İtalya'yı bir roket rampasına dönüştürme çabalarına dikkat çekilen mitingde, Sovyetler Birliği'nin Avrupa'da nükleer silahları kısıtlamayı öngören önerilerine kulak verilmesi istendi.

Atina'da düzenlenen mitingde de NATO'dan çıkılması, ABD üslerinin kaldırılması istendi. Atina'daki ABD Büyükelçiliği'ne doğru yürüyüşe geçen topluluğu ordu ve polis birlikleri önledi.

Dünya Sendikalar Federasyonu tüm dünya işçi ve emekçilerini NATO roketlerine karşı mücadeleye çağırdı. DSF'nin Berlin'de yaptığı toplantıda Amerikan roketlerinin soğuk savaşa dönüşme yol açacağına ve silahlanmayı kışkırtacağına dikkat çekildi ve barış mücadelesinin dünya işçi ve emekçileri için yaşamsal öneme sahip olduğu belirtildi.

Paris'de toplanan Fransa Barış Konseyi, başta ABD olmak üzere NATO'nun militarist çevrelerinin silahlanma hazırlıklarına karşı Fransız Barış Hareketi'nin kayıtsız kalmayacağını açıkladı.

Kanada'da Toronto'da düzenlenen Amerikan roketlerini protesto mitinginde NATO'nun bu planından vazgeçmesi istendi. Mitingde konuşan Kanada Komünist Partisi Genel Sekreteri Kaştan, NATO'nun yeni roketlerinin yeni bir silahlanma dönemi başlatacağını söyledi.

ABD de ise çeşitli kitle örgütleri yeni NATO planının Kongrede onaylanmasını engellemek için ülke çapında bir kampanya açmayı kararlaştırdılar.

Pas de fusées nucléaires en Belgique

BELÇİKA SAVAŞIN DEĞİL BARIŞIN KARARGAHI OLMALIDIR

Amerikan Pershing-2 ve Cruise roketlerinin Batı Avrupa ülkelerine yerleştirilmesine ilişkin NATO projesi, Aralık ayının ortalarında NATO karargahlarının bulunduğu Belçika'nın başkenti Brüksel'deki Bakanlar Konseyi toplantısında karara bağlanacak. Nükleer roketlerinin yerleştirilmesinin planlandığı ülkelerden de biri olan Belçika'da, bu yeni savaş kışkırtıcılığı projesine karşı Dünya Barış Konseyi'nin eşgüdümündeki uluslararası eylem güçlenerek sürüyor. Belçika'nın barış güçleri, ülkelerinin bir savaş değil barış karargahı olması için yitimsiz mücadeleyi yükseltiyorlar.

Belçika Barış Savunma Birliği'nin yürüttüğü mücadele programı 9 Aralık'ta Brüksel'de nükleer füzelerle karşı uluslararası bir gösterinin düzenlenmesi tamamlanacak. Öte yandan Belçika Komünist Partisi Başkanı Louis Van Geyt'in önmüzdeki günlerde Belçika hükümetine konuyla ilgili bir soru yönelteceği bildiriliyor.

Yukarıda Belçika Barış Savunma Birliği tarafından "Belçika'da Nükleer Füzelerle Hayır!" sloganıyla düzenlenen bir afişin fotoğrafı görülmüştür.

Behice Boran'ın Yürüyüş'e özel demeci

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran ABD'nin savaş kışkırtıcısı son girişimleri üzerine Yürüyüş'e özel bir demec verdi. Boran şöyle dedi:

"Dış dünyada yer alan önemli olaylar, yeni hükümetin kuruluşu ve Meclis'te program konuşması arasında yine gözden kaçınıyor. İran'daki Amerikan Elçiliği'nin işgali dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri'nin bu ülkeye askeri müdahalesi olasılığı ABD Başkanı tarafından açıklanmış ve diğer yetkililer tarafından doğrulanmış bulunuyor. Bu sabahki ajanslar, böyle bir müdahale halinde Portekiz'in Azor Adaları'nın Amerikan uçaklarına kullanılmasına müsaade olunacağı haberini verdi. Türkiye'de ne oluyor? Portekiz ile işi halletmenin yoluna giden Amerika Birleşik Devletleri'nin Türkiye ile bu konuda temaslarda bu-

lunmaması düşünülemez. Türkiye'deki üsler ve özellikle de nin savaş kışkırtıcısı son girişimleri üzerine Yürüyüş'e özel bir demec verdi. Boran şöyle dedi: "Dış dünyada yer alan önemli olaylar, yeni hükümetin kuruluşu ve Meclis'te program konuşması arasında yine gözden kaçınıyor. İran'daki Amerikan Elçiliği'nin işgali dolayısıyla Amerika Birleşik Devletleri'nin bu ülkeye askeri müdahalesi olasılığı ABD Başkanı tarafından açıklanmış ve diğer yetkililer tarafından doğrulanmış bulunuyor. Bu sabahki ajanslar, böyle bir müdahale halinde Portekiz'in Azor Adaları'nın Amerikan uçaklarına kullanılmasına müsaade olunacağı haberini verdi. Türkiye'de ne oluyor? Portekiz ile işi halletmenin yoluna giden Amerika Birleşik Devletleri'nin Türkiye ile bu konuda temaslarda bu-

Bugün ölüm füzelerinin ülkemize yerleştirilmesine karşı yürütülen eylemleri gerçekleştiren Türkiye barış hareketinin köklü bir geçmişi ve mücadeleye geleneği var. Türkiye barış hareketi ilk örgütlü çıkışını Türk Barışseverler Cemiyeti'nin kuruluşu ile 14 Temmuz 1950'de yaptı. Türk Barışseverler Cemiyeti'nin yaygın organı olan Barış dergisi, Türkiye barış güçlerinin emperyalizmin ve gericiğin savaş tehdidine karşı yüklenen görevini oluşturmuyordu.

Amerikan emperyalizminin Uzak Doğu'daki çıkarlarını kollamak için Kore'ye asker gönderilmesinin karşısına çıkmak, Türk Barışseverler Cemiyeti'nin kuruluşundan sonraki en temel görevi oldu. Türkiye barış güçlerinin dünya barış seuerleriyle elele gerçekleştirdikleri bu barış çıkışı, 28 Temmuz günü dağıtılan 24.000 bildiriye ifadesini buldu. Paniğe kapılan gerici iktidar, derneği kapatırken, başta demek başkanı Behice Boran olmak üzere, derneğin yöneticileri ağır cezalara çarptırıldı. Boran askeri-siyasi mahkemede yargılandı ve üç çeyrek serbest bırakılıp, yeniden tutuklandı.

Dünyada ve Türkiye'de barış hareketi sağlam ve köklü temeller üzerinde yükseliyor.

9 KASIM 1979 GÜNÜ ABD BİLGİ-SAYARLARI DÜNYAYI NÜKLEER BİR FELAKETİN EŞİĞİNE GETİRDİLER. BU OLAY, AVRUPA RAYO VE TELEVİZYON HABER PROGRAMLARINDA GEÇİŞTİRİLDİ. OYSA BİLGİSAYARLARIN VERDİĞİ YANLIŞ ALARM ÜZERİNE ÇEŞİTLİ ABD ÜSLERLERİNDEN HAVALANAN F-101 ve F-106'LARIN NÜKLEER TETİĞİ ÇEKMEŞİNE ÇEYREK KALMIŞTI. YANLIŞ ALARMDAN DÖNÜŞTE BİRKAÇ DAKİKA DAHA GEÇKİLSE, ÖRNEĞİN BİR BRÜKSEL'İN, BİR AMSTERDAM'IN, BİR LONDRA'NIN DA KARŞILIKLI NÜKLEER DARBELEME ZİNCİRİ İÇİNDE PAYLARINI ALMALARI, DÜNYANIN BU HABERİ "ATLAYAN" RAYDO, TELEVİZYON, GAZETE YÖNETİCİLERİNİN BAŞLARINA DA YIKILMASI HİÇTEN DEĞİL...

Bilgisayarlı militarizm bilgisayarlı demokrasi

DOĞAN ÖZGÜDEN

14 Ekim seçim sonuçları, "umut" kesilip de umutları boşa çıkartan sosyal demokrasi'nin iflasını belgeledi. Yaz tatilinde Türkiye'den "Yaktı bizi Karaöğlan!" diye dertlenerek dönen işçiler, "Yandı şimdiki Karaöğlan!" diye hüküm düşüyorlar. Sağın ilerlemesi kaygı uyandırıyor ama, bir yandan da sahte umutların iflasının sağlıklı bilimsel sosyalist hareketin gelişmesine yolaçacağı, sağcı iktidarların ömrünün pek uzun olmayacağı inancı hayli yaygın.

1979, sadece Türkiye'de değil, genel olarak tüm kapitalist Avrupa ülkelerinde sosyal-demokrasinin gerilediği, sağın ise genel bir ilerleme gösterdiği yıl. Bu olgu aritmetik ifadesini Haziran'da yapılan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde gösterdi.

Sağın ilerlemesi, "Hür Dünya" denilen emperyalist blokun Avrupa keşiminde burjuva demokrasisinin biçimsel kuralları dahi ayakları altına alan uygulamalara da ivme kazandırdı.

ABD emperyalizminin körüklediği militarizm ile faşizm, burjuva demokrasinin vitrinlerinde atbaşı tırmanıyor. Avrupa bürok-

rasinin merkezleştiği Rue de la Loi'nin görkemli "bulding"lerinde Pershing ve Cruise nükleer füzelerini Avrupa'nın kalbine yerleştirme pazarlıkları sürdürülürken, faşist Flaman komandoların tozu çizmeleri Ardennes Dağları'nın tozu patkalanından Brüksel'in, Anvers'in göçmen işçilerinin alınteriyle yıkanmış caddelerine iniyor.

Bu "geriye sayış" süreç içinde, kamuoyu oluşturan kitle iletişim araçları, televizyonu, radyosu, gazetesiyle, kitlelere kaderci bir teslimiyet aşılacak için ellerinden geleni aradıkları kaymuyorlar.

O kadar ki, 9 Kasım 1979 günü ABD bilgisayarlarının dünyayı nükleer bir felaketin eşeğine getirmesi haberi dahi, Avrupa televizyonu ve radyo haber programlarında ya hiç yer almadı ya da en aşağı surlarda aynısı bir haber olarak geçitirdi. Oysa bilgisayarların verdiği yanlış alarm üzerine çeşitli ABD üslelerinden havalanan F-101 ve F-106'ların nükleer tetiği çekmesine çeyrek kalmıştı. Yanlış alarmdan dönüştü birkaç dakika daha geçikilse, örneğin bir Brüksel'in, bir Amsterdam'ın, bir Londra'mın da karşılıklı nükleer darbe-

me zinciri içinde paylarını almaları, dünyanın bu haberi "atlayan" radyo, televizyon, gazete yöneticilerinin başlarına da yıkılmasından kaçınmadıkları. Ama o kadar için, Kambocya ve Vietnam'a karşı Pol Pot canilerini savunmak, son İran olaylarını gözüyaşlı yorumlarla yanıştırırken Şah'ın geçmiş tüm cürümlerine singer çekmek, başı yolunda Sovyet önerilerini hamırlı edip Pentagon'un "Sovyet tehdidi" safasatlarına çanak tutmak daha ağır basıyordu.

Hesap meydandıydı... Tam yeni nükleer başlıklı füzelerin Kuzey Avrupa başlıklarına yerleştirilmesi tezgahlanırken böyle bir skandalın "önemliyle oranlı" biçimde yaşanması, kamuoyunu karşıya geçirebilir, Pershing'ler, Cruise'ler Sam Amca'nın elinde kalabilirdi. Öyleyse haberi "bile bile atlamak" gerekirdi...

CROISSANT
SKANDALI'NDAN
GRAINDORGE
SKANDALI'NA...

Böylesi vurdumduymaz ve aymaz bir ortamda, burjuva devletin iç baskı organları da gemi

lyice azya almış durumda. Ulusal ve uluslararası parlamentolarda tekelin çıkarılan lehine kalkan ellerin sayısı artıyor, işçi sınıfı aleyhine getirdiği ekonomik ve sosyal önlemlere sosyal-demokrat partilerin dahi utançla "evet" sesleri yükseliyor, otuzdört yıl önce Nazi çizmelerinin sürüklenerek terk ettiği caddeleri şimdi neo-faşistlerin çizmeleri dövüyor.

Faşist tırmanış, Ağustos sonunda Brüksel'de genç bir avukatın tutuklanmasıyla Belçika kamuoyunun tartışma gündemine girdi.

Alman Avukat Croissant'ın Bundesrepublik'in baskıca adalet düzenine karşı çıktığı için başına gelenler anılandı. Michel Graindorge da, herhangi bir siyasal örgütün üyesi olmamakla beraber demokratik hakların savunulmasında daima ön safta bulunmuş, özellikle Belçika polis ve adalet sisteminin antidemokratik işleyişine karşı sistematik mücadele vermiş genç ilerici bir avukat.

Graindorge, mesleği gereği, bir gangsterin de avukatlığını üstlenmiş. Gangster, geçmişinde Paris'te bir polis ordusu tarafından kuşatılarak öldürülen Fransanın en ünlü gangsteri Mesrin'in yardımcısı.

İşte bu Besse, 26 Temmuz'daki duruşması sırasında, Brüksel Adalet Sarayı'nın Laurent örneği koridorlarında tüm güvenlik kuvvetlerini atlatarak kaçmayı başardı. Yıllardır Graindorge'a dış bileyen Belçika polisi, basıncılığı ve jandarmasıyla olayı, genç avukatın canına okumak için mükemmel bir fırsat saydı. Önce Besse'in kaçışını organize ettiği ileri sürerek Graindorge'u ve yardımcılarını, elde hiçbir ciddi kanıt olmadığı halde, arka arkaya tutukladılar. Belçika'nın belki Türkiye'ninkinden de geri hukuk sistemine göre, ağır cezalı kovuşturmalarda tutuklu bir ay süreyle avukatıyla bile görüştürülmediği için, bu tecrit süresinde "iftira et, ızı kalır" hesabıyla Graindorge hakkında sansasyon basınına akla hayale gelmedik iddialar sızdırdı. "Kızıl Ordu" Fraksiyonu'nu Belçika'da örgütlemekten tutun da, NATO eski

DİSK antifaşist mücadele görevlerine sarılmalıdır

DİSK yönetiminin, yeni bir siyasal parti kuruluşuna önderlik etme konusundaki açıklaması üzerine yorumlar geçtiğimiz hafta da devam etti. Sınıf sendikacılarının temsilcileri, sosyalist siyasal hareket içinde yer alan akımların yayın organları, DİSK'in siyasal parti kurma girişiminin işçi sınıfının ç'arlarına aykırı niteliğini ortaklaşa vurguladılar. Bu konuda ortaya çıkan geniş kapsamlı görüş birliği, sınıf hareketini bölmeye ve zayıf düşürmeye yönelik girişimlerin yalnız bırakılması yolunda olumlu gelişmelerin de habercisi oldu.

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün önceki Perşembe günü, DİSK Yönetim Kurulu'nun daha önceki açıklamasını "taviz etmek" amacıyla yaptığı, ancak yine önceki açıklama doğrultusunda nitelikte olan açıklaması üzerine TİP Başkanlık Kurulu 17 Kasım günü bir bildiri yayınladı. Bildiride, DİSK üst yönetiminin temel yaygınsının ikinci açıklamada da devam ettiği belirtilerek, bilimsel sosyalist hareketin teklesmesi sorununun çözümü için, yoğun ideolojik ve politik çalışmalarını gerektirdiği ve bilimsel sosyalist platformda yer alan politik örgütlerin kendi aralarında yürüteceği çalışmalarla sağlanacağı vurgulandı. Bildiride şöyle dendi:

"DİSK üst yönetimi yaptığı ikinci

açıklama ile amacının bir parti kurmak olmadığını, birliği sağlamak olduğunu açıklamış bulunuyor. Bu açıklama, parti kurma girişimine karşı DİSK'e bağlı sendikalar ve DİSK tabanından gelen yoğun tepkilerin sonucu olarak ve şimdilik geriye atılmış bir adım değilse, burjuvaziyi çok memnun edecek ve işçi sınıfımızın ekonomik, politik hareketine ih'te dönüşecek bir yanıktan kurtulmanın işareti sayılabilir.

"Ne var ki, DİSK üst yönetiminin temel yaygısı bu ikinci açıklamada da devam etmektedir. Sendikalarla işçi sınıfı partisinin işlevlerinin farklılığını gözardı etmenin bir sapma olduğunu belirten DİSK üst yönetimi, şimdiki de, bir sendikal hareket olarak bilimsel sosyalist hareketin teklesmesi ve birliği gibi bir konuda görev üstlenmeye çalışır görünmektedir. DİSK üst yönetimi böylece kendi söyledikleri ile de çelişkiye düşmektedir."

TİP Başkanlık Kurulu'nun bildirisinde daha sonra şu görüşe yer verildi:

"Bilimsel sosyalist hareketin teklesmesi sorunu, burjuvazinin her türlü sapıtma girişimleri püskürtülerek ve bilimsel sosyalist ilkelere titizlikle sahip çıkılarak-yoğun ideolojik ve politik çalışmalar sonucu mutlaka gerçekleştirilecektir. İşçi sınıfımızın yamsal çıkarları bakımından çok önemli olan, böylesine yoğun

ideolojik ve politik çalışmaları gerektiren ve Türkiye somutunda karmaşık ve çok yanlış görevler içeren bu sorun, açıktır ki, bilimsel sosyalist platformda yer alan politik örgütlerin kendi aralarında yürüteceği çalışmalarla çözüme kavuşturulacaktır. Sadece iyiniyetlerin değil, bilimsel sosyalist ideolojinin ve ilkelerin egemen kılması ile ancak bu sorun aşılacaktır. Yoksa DİSK'in ikinci açıklamasında da belirtildiği gibi, 'farklı siyasi görüş ve dinsel inanç taşıyan işçileri bir araya getiren sendikalara işçi sınıfı partisi görevleri yüklenmek istendiğinde sendika olma özelliğini yitirirler'. DİSK üst yönetimi ikinci açıklaması ile de böyle bir sonucu verecek yaygısını sürdürmekte ve kendisine bir işçi sınıfı partisi işlevini yüklemektedir.

"DİSK üst yönetimi ağır sorumluluklar yükleyen yaygısından dönmek, ileri sendikal hareketin içine düşürüldüğü zaafardan kurtarılması yolunda ciddi adımlar atmak, ekonomik-demokratik alandaki görevlerini yerine getirmek, ileri sendikal hareketin birliğini savunmak, anti-faşist, anti-emperyalist mücadelede üzerine düşen görevlere dört elle sarılarak çalışmaları fiilen durmuş bulunan demokratik platforma tekrar işlerlik kazandırmak durumundadır."

başkomutanı General Halg'e sul-kast düzenlemeye kadar tüm "fa-illi meçhul" olaylar genç avuka-tın sırtına yıkıldı.

Bu tutuklama, 'Poliser Avru-pası' yaratma kampanyasının da artık hangi boyutlara ulaştığını somut olarak gösterdi. Avrupa Konseyi'nce onaylanan "Terö-rizme Karşı Avrupa Konvansiyonu'nun kendilerine tanıdığı yet-ki ve ayrıcalıkları sonuna kadar kullanan çeşitli ülkeler polisleri-nin artık aynı yöntemlerle mer-kezl şekilde hareket ettikleri gö-rüldü: Hangi ülkeden ve hangi inançtan olursa olsun, bir kişi polis düzenine karşı mı çıkıyor, "terörist" yaftası hazır. İşte Graindorge, Alman ve Belçika polislerinin çokulusu olarak yü-rütükleri sindirme ve gözdağı kampanyasında ustalıkla seçil-miş hedeflerden biri.

Konvansiyon'a göre polisten "terörist" damgasını yiyince, ki-şinin, o konvansiyona imza ko-yan hiçbir ülkede barınması ola-sı değil. Türkiye'de bu ülkeler-den biri...

JANDARMA GENERALİNİN BİLGİSAYARLARI

Bu adil skandal sürüp gider-ken, bir de "jandarma skandalı" patlak verdi Belçika'da.. Belçika jandarmasının statüsü, Türkiye'dekinden oldukça farklı şehirler de dahil ülkenin her yerinde asa-yış işlerini merkezi şekilde yürü-ten tek güvenli örgütü bu. Adı zabıta olaylarından tutun da, en karmaşık siyasal olaylara ve istihbarat işlerine kadar her alan-da söz sahibi; bir bakıma "devlet içinde devlet!"

Bu askeri aygıtın başında ise, görüşüyle Şili'nin Pinochet'si-ne pek benzeyen Fernand Beau-rir adında bir general bulunur. İşte bu general, jandarma kuv-vetlerini modernize etme karar-ı vermiş ve işe önce istihbarat şe-bekesini bilgisayarla donatmakla başlamış. Şimdi Belçika'nın tüm jandarmaları, elde kağıt kalem, bilgi toplamakla, kumarbaraya para atar gibi generalin bilgisay-ılarına bilgi depo etmekle meş-guller.

Nasıl bilgiler? Sendikacılar-dan, yabancı işçilerden, sosya-list ülkelere turistik seyahat yap-mış olanlardan tutun da "aşırı" diye bilinen kişilere kadar herkes hakkında ne türden bilgi edinile-bilirse hepsini bilgisayara depo-lyorlar.

General Beurir bilgisayarla-nyla çok iftihar ediyor. Televiz-yonda kendisiyle mülakat yapan bir gazeteci sendikacıların fiş-lenmesinden şikayet edecek ol-du. Fakat Pinochet'nin Avrupa versiyonu, gayet plşkin, "arzu ederseniz patronları da fişleriz. Siz isteyin, kimi isterseniz fişle-yelim," diyerek sadece kendisi-nin kahkahalarla güldüğü espiri-lerle gazetecinin sorusuna ağzına takıyverdi!

Patronları bile fişleyebilecek güçtekl bu jandarma komutanı-nın bilgisayarları, her nedense bu arada bazı kişileri fişlemeyi unutmş. Örneğin, Ardennes Dağları'nda üniformalı, silahlı komando savaşı talimleri yürü-ten Flaman faşistlerini... Oysa, Belçika Anayasası'na göre, bir

örgütün para-militer gruplar oluş-turması, yasak ve kapatılma ne-denli. Ama generalin bilgisayarları herhalde çok meşgul olduğun-dan bunları atlamış. Münasebet-sizlik bu ya, tam General Beau-rir televizyonda bilgisayarlarını mezyletlerini sayıp dökerken, iş-bu üniformalı ve silahlı Flaman faşist komandoları, Fransızca konuşanların çoğunlukta olduğu Fourons Kasabası'nı güpegündüz basıp Belediye Binası'nı işgal edi-verdi. Hem de, son aylarda kızı-şan dil kavgasından ötürü Fou-rons jandarma birliklerinin süre-kli denetimi altındayken...

HERYERDE FAŞİST VAR

Türkiye'li müzikseverler de iyi bilirler. Belçika'nın yetiştirdiği ün-lü hafif müzik sanatçısı Ada-mo'nun bir şarkısı vardır: "Her yerde kar var!" Belçika radyo ve televizyonlarında sık çalınır.

Ama şu sırada Belçika'nın her yerinde kar değil, faşist var.

Fourons'u basan Flaman faş-ist komandoları bir ayrı kol. Örg-ütlerinin adı VMO. Ama bir de Frond de la Jeunesse kolu var ki, o da Belçika'nın Fransızca konu-şan kesimini faşistleştirmek için faaliyette. (Haksızlık etmemek için, son aylarda Belçika'nın he-men her yerinde örgütlenen biz-im Bozkurtları saymayı da ihmal etmeyelim.)

Ashında tüm bunların varlığın-dan haberdar olmak için bilgisaya-ra falan da gerek yok. Front de La Jeunesse zaten açık açık bir kaç kez Belçika Komünist Partisi'nin merkezini basmış, te-kerlekl istavroz amblemini de duvara resmetmeyi ihmal etme-miştir. Bu gün ayarlarında da BKP organı le Drapeau Rouge Gazete-si'nin şenliğine katılan ilerci bir genci güpegündüz kaçırıp Front de la Jeunesse merkezinde saatlerce işkenceden geçirmişler-di.

VMO örgütünün Ardennes Dağları'nda yaptıkları silahlı eği-timlerin fotoğrafları ve belgeleri solcu Pour Dergisi'nde açıklan-mış, komandoların nerelere bas-tıkları yaptıkları, hangi olayları çı-kardıkları, tarih tarih, saat saat

Belçika Flaman bölgesinin faşist örgütü VMO'ya mensup komandoların Ardennes Dağları'nda kurduğu üniformalı-silahlı eğitim kampı

belirtilmişti. VMO çetelerinin basıp molotof kokteyliyle tahrip ettikleri yerlerden biri de, An-vers şehrindeki bir Türkiye'li iş-çi kahvesiydi. "Belçikalı'nın ek-meğini ilinden alana ölüm" na-ralları atarak, Ardennes dağları'n-da yedikleri karavanın, gör-dükleri eğitimin hakkını vermek istemişlerdi. (Yani artık Belçi-ka'daki Türkiyeliler işçiler, Türki-yeli ilericiler iki ateş arasında. Bir yandan Belçika'lı faşist çe-teler, öte yandan Bozkurt çe-teleri. Ashında iki faşist grup da, ırkçılıklarından ötürü, birbirine düşman. Ama söz konusu ilerci-ler olunca, Euro-droite (Avrupa sağ) kesişip iç çelişkileri bir ya-na itiyorlar.)

YA BİLGİSAYARLAR HATA YAPARSA?

Tüm bunlar belgeleriyle bili-niyordu, ama önemli olan gene-ralin bilgisayarlarıydı. Elektronik ucubeler böyle çetelerin varlığı-nı göstermiyordu. Generalin bilgisayarlarının derdi, VMO, FJ ya da Bozkurtlar değildi. Tehli-ke, Avukat Graindorge gibi ilerci, demokrat aydınlar, sendikacı-lar, yabancı işçilerdi... Pour Der-gisi'ydü... Nitekim silahlı eği-timin belgeleri ve fotoğrafları ya-

ymlanınca, jandarmalar VMO'nun, FJ'nin merkezlerini basca-ka yerde, Pour Dergisi yönetim yerini basarak bilgisayarlara meydan okumağa kalkışan solcu yazar-çizer takımına haddini bil-diriverdi!

Belçika'da olup bitenler bu ilkeyle sınırlı da değil. Avrupa'nın diğer burjuva demokrasile-rinde de aynı uygulamalar beş aşağı beş yukarı sürüp gidiyor. Bir elde "Terörizme Karşı Avru-pa Konvansiyonu", öteki elde boy boy, çeşit çeşit bilgisayar-lar.

Söylenti o ki, bu bilgisayarlı demokrasi uygulaması ulusal sa-nırlar içinde de kalmayacak. Ya-kınlarda Cenevre'de bir baş-bilgi-sayar hizmete sokulacak. Sigorta şirketlerinin reasürans şirketle-rine sigortalınamaları gibi, Al-manya'nın, Belçika'nın, Fransa'nın, İngiltere'nin bilgisayarları el-lerinde ne varsa, bu baş-bilgi-sayar'a aktaracaklar. Kapitalist Avrupa ülkelerinde kim yapıyor-sa, (Sükan'ın kulakları çınlasın) adım atışları, nefes alışları bile sanlyesi sanlyesine izlenecek.

Bir yanda bilgisayarlı mili-tarizm, öte yanda bilgisayarlı de-mokrasî.

Çokuluslu şirketler Avrupa'da barış ve demokrasi davası güvence altında demektir!

Yalnız bir nokta var. Bilgi-sayar da eninde sonunda insan yapısı. Ya hata yaparsa?

Pentagon'unkiler yaparsa pek tasa değil. Nasıl olsa nükleer bir katastrofın dünyamın sonu gelmiş demektir. Bilgisayarı yapmanın da, kullanmanın da, "Sovyet tehdidi" diye isteri krizleri geçirecek ken-dilerini bilgisayarların müşfik kollarına atanların da "ah, vah!" edecek vakti ve hali olmayacak.

Jandarmanın bilgisayarını hata yaparsa?... Bu satırları yazarken Belçika televizyonu bir haber ve-riyordu:

Belçika'yı Fransa'ya bağlayan E-41 otayolunda üç genç bir benzin istasyonunda dururlar. Depoyu doldurduktan sonra be-delini çekle ödemek isterler. Benzinci itiraz edecek olur, fakat üzerlerinde para olmadığı için çekil kabullenmek zorunda kalır. Kalır ama, içine şüphe düştüğü için çekin karşılığı olup olmadığını anlamak üzere polise tele-fon edip arabanın plaka numarasını bildirir

Polis, jandarma generalinin bilgisayarına danışır. Bilgisayar: "Araba çalınmış bir arabadır," fetvasını verir. Hem çalınmış ara-ba, hem sahte çek. Katmerli suç. Devriyeler seferber olur, arabayı bir kavşakta kısırlar, otomatik tabancaları konuşturup genç şo-förü komaya sokarlar.

Genç can çekleşdursun, ka-yıttardan "bilgisayarsız" bir kontrol daha yapılınca görülür ki, araba çalınalı üç yıl olmuş, sonra bulunmuş, tamamen ku-rallara uygun şekilde bu genç ta-rafından satın alınmıştır. Tüm ka-ğıtlar normaldir. Üstelik çek de, bankada karşılığı olan geçerli bir çekti.

Eh olup olacağı, bilgisayarlık küçük bir ihmal yapmıştır.

O kadar kusur kadı kızında da bulunur.

Asayiş berkemal ya, öler. ölü, kalan sağ! General'indir.

Gendamerie super-fich

146. Fichiers "Général"	Identité de pros-études	Idem nature et	Recherche	10.000
	Recherches, pôdes	Alphabétique		
	Recherches, servises			
	Alégentes			
1. Centre d'Info	Événements Journaliers	Chronologiques	Information-recherche	Plusieurs per ja.
2. Reports CP	Reports prévus per-31/5/5	par genre de rapport	Surveillance	Variable
3. Fichier alphabéti-que général	Nom des individus signalés	Alphabétique	Recherches	10.000
	IQ, CP avec référence au dossier			
4. Fichier des grou-pements politiques	Identification des groupes	Alphabétique	Documentation	500
	Intants intéressants "IG"			
5. Fichier des instel-Iden-tification et situation	Idem nature et	Idem commune	Documentation	1.000
	litions industrielles de l'Installation-Effectif			
	Propriétaires-Plans			
6. Fichier des étren-gers	Étrangers résident dans	Alphabétique	Recherches	1.000
	le district			
7. Fichier syndic et	Nom des individus faisant	Alphabétique	Documentation	1.000
	partie des obligations			
	syndicales et conseils			
	d'intérêts			
8. Fichier des voya-ges	Identité des individus	Alphabétique	Documentation	1.000
	dans l'Est			
	de l'Est. Destination			
9. Fichier Plaque	Idem plaque-maque		Orientation des surveil-	1.000
	véhicules de		lances	
	proprietaires-tendance			
	membres de grou-politique.			
	personas extrins-1			
	tes.			

Belçika jandarmasının bilgisayarları için kullanılan fişleme kağıtlarından biri

Politika'da bir 'Özlem'

YAVUZ UNAL

Bir Politika gazetesi yazına daha önce "tartışmaya her zaman var, ama demagajilere verdim, küfürleşmelere düşmeden" demiştik. Ve bu tür tartışmaların önümüzdeki günlerde sıkça karşımıza çıkmasının kaçınılmaz olduğunu da ilave etmiş-tik. Aynı gazetenin 14 ve 16 Kasım tarihli sayılarında "Özlem Özgür" imzalı, "TTP'nin değerlendirilmesi" başlığı altında iki yazı yayınlandı. Böylece hiç geçikmeden ikinci bir demagajî denemesini daha gördük.

Anlaşılan Politika gazetesinin yazarları bu alanda tek tek sıraya giriyorlar.

Özlem Özgür'e daha yazımın başında hemen söyleyelim. "TTP yönetimini CHP'den bile sağ bir konuma" getirmekle suçlamaya kalkmak, kalemlerinin keyiflerinin bileceği bir iş değildir ve bu tür iddia sahiplerinin de kim olduğunu sorarlar insana.

Yazının başında tartışılan konu, "sağa kayma" olgusudur. Bu olaya geçen yazımızda (YURUYUŞ, Sayı: 239. 5.11.1979) cevap vermeye çalışmıştık. Ancak bir kere daha yinileyelim. Seçimlerden sonra kurulan Demirel Hükümeti, bu hükümetin ısrarla savunduğu yeni baskı yasalarının gündeme gelmesi, MGK bildirimleri ve tüm diğer gelişmeler ve hat-ta tüm bunlara karşın CHP üst yönetiminin sessiz sedasız kalması. Tüm bunlar seçim sonrası sağa kaymayı göstermiyorsa, neyi göstermektedir? Yoksa önemli olan içine girilen politik ortam değil de, örneğin seçimlere katılmayan 1 milyon seçmen midir? Yoksa sağa kayma denen olgu, politik mücadelenin dışındaki bir alanda mı aranmalıdır? Ya da politik durumun başka göstergeleri de var mıdır?

Hemen ilave edelim, bu sağa kayış CHP iktidarı ile başlamıştır. Sadece CHP'nin izlediği uzlaşma politikası nedeni ile değil, kitlelerin pasifize edilmesi, kitle hareketlerinin pasifize edilmesi, ve en önemlisi de sınıf hareketinin beklentilerinin kendi bağımsız politikasından kopmalarıdır. CHP'nin kuyruğuna takılmasıdır. Tüm bunlar seçim sonuçlarını ve Demirel'in yeniden lade-i itibar kazanmasını yaratan olgulardır. Şimdi, "Özlem Özgür" de bu gelişmelerden kendine düşen payı kolayca alabilir. Koşulsuz CHP destekçiliği rolü ile, burjuvazinin yasalarna teslim olup, bağımsız sınıf hareketini CHP kuyruğuna takip ederek vb. Bu konularda çok şey söyledik ve söylemeye devam edeceğiz. Çünkü geçmişin hatalarından sıyrılmak geçmişte yapılan hataların özelleştirilmesini yapmaktır. Onların üstüne perde çekerek değil.

Gelelim "Özgür"ün MHP tanımına. "MHP, AP'nin bir yan kuruluşu, tekelci sermayenin bir ekalkılığın gidermek... için örgütlennmiş bir 'ikinci keman'ır" görüşüne.

Şimdi neresinden tutup şöyle yukan kaldırıarak teşhir edelim bu düşünce biçimini? MHP ne zaman beri AP'nin yan kuruluşu oldu? Olay bu kadar basit mi? Tekelci sermayenin faşist ör-

gütü, gerici partilerin ne zaman beri yan kuruluşu sayılmaktadır? Hangi kitap yazıyor bunu? Uluslararası proletaryanın mücadelesinin hangi somut alanında faşizm ve faşist parti bu kadar basite alınmıştır? Sermaye partileri arasındaki en kaba ayrımları bile bilmeyen kişiler, işte böyle sınıf mücadelesinde "köşe"lerinden ahkâm keserler.

AP'deki oy artışını da "20-21" yaş grubunda bulunan AP'ilerin bu seçimde sandık başına gitmeleri" gibi çocukça bir savla açıklamanın da üzerinde durmuyacağız. Önce seçmen yaşı 20 değil, 21'dir. Yeni değişikliklere göre de 21 yaşındaki seçmenler oy kullanamamıştır. Yani "seçmen yaşı fiilen 22 olmuştur" diye bil bu konuyu bırakalım.

Seçim sonuçlarını "CHP'li seçmenlerin sandık başına gitmeye-yelekle CHP'ye unutulmaz bir tokat" atılmasına bağlamaya ne demeli? Bir "sosyalist" olayı bu kadar basitle indirebilir mi? Bu seçimlerden çıkan ders bu mudur? Nerede sınıf hareketi? Nerede sosyalizm seçeneğinin kitlelere maledilmesi? Nerede anti-sovyetizm ve anti-komünizm karşı mücadele? Hepsini seçmen CHP'ye unutulmaz bir tokat attı diyerek bitirecek miyiz? Sınıf hareketinin mücadelesinde hedeflerini tümüyle CHP'ye teslim edenlerden başka türlü bir yorum da beklenemez doğrusu. Sosyalist

solun aldığı oyların toplamını da, "eh bugünkü koşullarda olabilen bu kadardır" diyerek geçiştirerek miyiz? Nerede yıllardır süren köylü, sert sınıf mücadeleleri? Nerede grevler, direnişler, köylü hareketleri ve gençlik hareketleri? Nerede o onlarca yayınının, sayısız beşbinden az olmayan kitaplarının kısa sürede tükenmesi? Bunları toplam olarak alınan % 4 civarındaki oylar olarak mı tanınlayacağız? Bu mudur sosyalist potansiyel? Bu budur sınıf hareketinin oylarla bile olsa ifadesi?

"TTP sağın ve 'sol'un gücünü karşılaştırırken herşeyi burjuvazinin 'normları' içinde düşünmekte, güçler dengesini burjuva parlamento artmetiği ile ve seçim sonuçlarındaki kelle sayısına indirgemektedir" demekte Politika'nın "Özlem Özgür"ü.

Nedir burjuvazinin normları? Seçimlere katılmak mı? Seçimlerde "oy avcılığı" yapmadan, gerçekten ilkeli ve işçi sınıfı partisinin ilkeleri içinde propaganda yaparak, örgütlenmeye çalışarak, sınıf hareketinin mücadele hedeflerini en geniş kitlelere yayıp benimsetmeye çalışmak mı? Bay "Özgür", hangisi? Burjuva parlamentosunu da sınıf mücadelesinin bir alanı, bir kürsüsü olarak

kullanmak, ya da bunun için çalışmak ve mücadelenin önemli bir alanı olarak görmek, ne zamandan beri burjuvazinin normları oldu?

Seçimlerdeki "kelle" sayısına gelince, bildiğimiz kadanyla bu tanım gösletir tarafından bile yapılmadı şimdiye dek. İşçi, köylü, emekçi, teknik eleman, kısaca tüm çalışan ve üretken insanlar seçimlerde oy verdiler diye, ne zamandan beri "kelle" sayılıyorlar. Anlaşılan bu bay, ne seçimleri ne de oy verme eylemini demokratik bir mücadele olarak görmektedir. Kendi bileceği iştir, ama o zaman seçimlerin "hangi koşullar altında" yapıldığını da önemli yoktur. Yoksa koşullar iyileşince mi seçmenler "kelle" olmaktan kurtulacaklardır? Bu sözleri bu bayın alsageldiği konuşma üslubunun yazısız dikkatsizliği sonucu geçmiş olduğunu varsayarak geçelim.

Şu bilimsel sosyalist hareketin-teklüşmesi ile, emperyalizme ve faşizme karşı gücürbürlüğü konularına gelince TTP'nin örgütünde tartışmaya açtığı bir metinde, söylenen bu görüşlerin ne olduğunu TTP üyeleri çok iyi anlamışlardır. "Özlem Özgür"ün kafasının içine sığması bizi bizi ilgilendirmez. Sadece şunu söyleyelim. Biz "birlik mücadelesi" dedik. Birlik bir mücadele süreci içinde gerçekleşir dedik. Bunlar bilinen şeyler. Dolayısıyla

bu bunu yaparken diğer taraflara yönelik olarak da ilkeli mücadelemizi bırakacağız demedik. Bu ikisi birbirine karşıt değildir. Tekleşmeye giden yol böyle bir ilkesel mücadele içinde pekişebilir. Pazarlıkla değil, kim tanınmaları arkasına sığınarak değil.

"Özlem Özgür" bir de kalkıp TTP açıklamasında "paradokslar" da yakalamaya çalışıyor. Şöyle: "Leninci parti anlayışı açısından örgütlenme biçimi, taktik ve strateji (hangisi önce gelir, hangisi hangisine bağlıdır, o da aynı bir konu ya) yani, Markçi-leninli çözümlemenin tüm ilkelerine ve Leninli parti anlayışının tüm normlarına uygun, ancak ancak, bir tek parti olabilir" diyor ve ekliyor: "TTP yukarıdaki açıklamanın ışığında, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olunca, 'solda bilimsel sosyalist çizgide nitelenebilecek parti ve hareket üçtür' yarışmaya başlamış olmu-yu mu?" ve bunlar "birbirleriyle özdeş partiler sayılabilir mi?" diye soruyor.

Madem ki soruyor biz de cevap verelim. Önce birbirleriyle özdeş olup olma sorunu de-ğinelim Elbette "özdeş" değillerdir. Egeri öyle olsaydı, aynı programlara sahip olmazlardı. Egeri öyle olsaydı, yani programları, strateji ve taktikleri, hatta tüzükleşmiş işleyiş normları aynı olsaydı, aynı partiler olmazlardı. Bu partilerin tüzükleri, programları, strateji ve taktikleri ve parti içi işleyişleri arasındaki ayrılıkları neler olduğu bu yazımın kapsamı dışındadır. Ancak özdeş olmadıkları "Özgür"ün yazısındaki üsluptan bile bellidir. Kimi fabrikalarda TTP üyesi işçileri patrona ihbar edip atılmaları da bellidir. Zaten "birlik mücadeledir" dediklerimiz de bu değil mi? "Birlik ilkesidir" dediklerimiz de bu değil mi? İdeolojik mücadele sadece karşı tarafın yanlışlarını sergilemek değildir. Bu mücadele içinde bilimsel sosyalist hareket her türlü yanlış görüşü ve eylemi eleştirirken kendi ideolojik hatları geliştirmek, ideolojik konumunu yükseltmekle kalmaz, karşı taraf ya da tarafların ideolojik ve politik hatalardan kurtulması için de yardım etmiş olur. Bu nedenle mücadelenin kendi diyalektikliği vardır. Bu karşılıklı etkileşim, mücadele süreci içinde birliği yaratabilir. Yoksa "kör kör gözüm üstüne" anlayışı ve "sagır sesli dyalogu" biçiminde mücadele ile değil.

Gelelim teorik olarak bir tek doğru olduğuna. Peki buna kim karar verecek, kitlelerin içinde güçlenme, kitle hareketini yükseltme ve kitleleri durmadan artan oranda örgütleyebileme görevlerini beceren hareket değil mi? Kısaca yaşamı bunu doğrulama-yacak mı?

Sözü uzatmaya gerek yok. Birlik yamsalsal bir sorundur. Bu-nun gündemine almayanların, faşizme karşı mücadelede de, kapitalizme karşı mücadelede de kendi küçük dünyalarını korumaktan öte bir endişeleri olamaz.

Cam işkolunda tekelere karşı eylem birliği

DISK ve Türk-İş'e bağlı sendikalar arasında işçi sınıfının hak alma mücadelesini daha üst boyutlara vardiıra çabası yönünde atılan adımlar güç kazanıyor. DISK'e bağlı Maden-İş'in Otomobil-İş'le SSK Müdürler Kurulu üyeliği seçimi için de Sosyal-İş'in Türk-İş'e bağlı Tez Büro-İş'le ortak mücadele edebileceklerini açıklamalarından sonra geçtiğimiz hafta içinde DISK'e bağlı Hür Cam-İş ve Türk-İş'e bağlı Kristal-İş cam tekeline karşı ortak mücadele sürdüreceklerini açıkladılar.

Hür Cam-İş ve Kristal İş Sendikaları'nın ortak mücadelesi bu işkolunda ekonomik ve demokratik hakların geliştirilmesi açısından büyük önem taşıyor. İki sendika arasında imzalanan protokolde bundan böyle sendikaların birbirlerine karşı bir tutum içinde olmayacakları, toplu sözleşme taslaşım ortak hazırlayacakları, bağışlanma aşamasında da her iki sendikadan birbirlerine bilgi letmelerini konuları üzerinde anlaşmaya vardıldı. Ayrıca yine her iki sendikadan ortak bir grev fonu oluşturularak ve işverenler antidemokratik başlıklar karşısında ortak mücadele vermeleri de karar altına alındı.

Ülker almama, kampanyaya dönüşü

Üç aya yakın süredir yasa dışı lokavta karşı direnen Ülker işçileriyle dayanışma yaşamın tüm alanlarına yayılıyor. İşçiler, emekçiler Ülker ürünlerini boykot ediyorlar. Yedikleri her Ülker'in işçilerin mücadelesine indirilmiştir bir darbe olacağı bilincıyla davranıyorlar.

Geniş yığınlar Ülker satın almazken, ilerici bakkallardan, tüketim kooperatiflerinin Ülker satmama kararı aldıkları bildiriliyor. Ara dağıtım yapan kamyonlar Ülker taşımayı reddediyorlar. İstanbul'da dağıtım yapan 25 kamyon sahibi Ülker işçilerine düşman olmadıkları, dayanışma için ellerinden geleni yapacaklarını söylüyor.

Başta Gıda-İş kolunda olmak üzere bir çok fabrikada işçiler, sabahları işveren tarafından verilen Ülker ürünlerini almıyorlar. Ülker direnişi sürdüğü Ülker yemekçilerini bildirerek, değiştirilmesini istiyorlar.

Ülker işçileriyle dayanışma değişik görüşlerden işçi, emekçileri bir araya getiriyor. Eylem birliğinin somut bir adımı oluyor. Ortak çalışmalar sürdürülüyor.

Öte yandan, işverenin tek yanlı kararıyla kesilen görüşmelerin yeniden başladığı bildiriliyor. Geçtiğimiz hafta, uyduruk mahkeme kararlarıyla işverene gelen Sabri Ülker işçilerin protestolarına neden olmuştu. Fabrikadan mal çıkaracakları ve revizyon için içeriye 20 işçinin sokulacağını bildirmesi, işçilerin direnciyle karşılaşmış, işveren geri adım atmıştı. İşverenin yeniden görüşme masasına oturulması işçilerin kararı ve ödünsüz tavırları sonucu sağlandı.

Ülker işçileri şimdi, bir yandan mücadelelerini yükseltip, tüm demokratik güçlerle dayanışmalarını pekiştirirken, öte yandan uzun süredir bir direnişin hazırlıklarını tamamlıyorlar.

ABD Ortadoğu'nda şimdiden yenildi

Amerikan emperyalizminin Ortadoğu bölgesinde giriştiği kıskırtmalar, tüm bölge ülkelerinde güçlü bir anti-emperyalist hareketin yükselmesine yol açarak hızla geri tepti. Anti-emperyalist mücadelenin kızıştığı başlıca ülke olan İran'da sadece Tahran'da bir milyonu aşkın, tüm ülkede de milyonlarca insanın katıldığı büyük anti-emperyalist gösteriler birbirini izledi. Öte yandan yine Amerikan emperyalistlerinin güdümündeki gizli servislerce teşahlanan "Mekke provokasyonu", tüm Arap ülkelerinde Pentagon savaş kışkırtıcılarına karşı tepkinin hızla yükselmesiyle sonuçlandı.

Böylece, İran devrimini ve tüm anti-emperyalist Ortadoğu halklarını savaşla, kitlesel bir kırımla tehdit etmeye yeltenen Amerikan emperyalistlerinin şimdiden halkların gücü tarafından yenilgiye uğradığı ortaya çıktı. Uluslararası arenada insiyatifi yitiren Amerikan emperyalizminin halkların iradesi karşısında ergeç boyun eğmek zorunda kalacağı bir kere daha kanıtlandı.

Ortadoğu'da barışın baş düşmanı ve ABD emperyalizminin ileri karakolu İsrail'de, Arap ve yahudi emekçilerinin devrimci politik örgütü, İsrail Komünist Partisi, kuruluşunun 60. yılını kutluyor. Sağ radikallerin iktidarda bulunduğu ve büyük burjuvazinin İsrail'i işçi ve emekçilere büyük ekonomik ve toplumsal baskılar uyguladığı bir ortamda 60.yılı kutlayan İsrail Komünist Partisi, ülke içinde Filistin halkının yasal haklarının tanınması ve Arap ve Yahudi emekçilerinin barış içinde, kardeşçe bir arada yaşamaları için mücadelesini kararlılıkla sürdürüyor. Emperyalizme, siyonizme ve ırkçılığa karşı İsrail ülkesindeki direnişin temsilcisi olan İsrail Komünist Partisi'nin safı gün geçtikçe güçleniyor, parti saf-

ESKİ ASKERLER SAVAŞ KİŞİRTİCİLİĞİNİ MAHKUM ETTİ

İkinci Dünya Savaşına katılan eski askerler geçen ay içinde Roma'da Uluslararası bir toplantı düzenlediler. Üç gün süren toplantı sonunda barış ve silahsızlanma önerilerinin de yer aldığı 18 maddelik bir karar tasarısu oybirliğiyle kabul edildi. Karar tasarıusunda, silahlanma yarışının bütün kataları ciddi biçimde tehdit ettiği vurgulandı. Eski askerlerin halk katliamlarının, soy-kırımının, üzüntünün, yasin, savaşın getirdiği acıların yaşayan tanıkları olduğu kaydedilen kararda, "barış ve güvenliğin tüm ülkelerde sağlanması için, insanlığın kendi kendini yok etmesine götürebilecek bir sürecin sona erdirilmesini öneriyoruz" denildi.

Barış ve güvenliğin sağlanması için emperyalizmin, az gelişmiş ülkeler üzerindeki egemenlik çabalarından ve saldırılarından vazgeçmesi gerekliliğinin vurgulandığı kararda, İnsan Hakları Bildirgesine uyulması, halkların kendi geleceklerini belirleme haklarına saygı gösterilmesi, büyük ya da küçük her devletin karışıklık olarak birbirlerinin bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne saygı göstermesi istendi.

İsrail Komünist Partisi 60 yaşında

Siyonizme karşı Filistin halkının zaferi için

larında biraraya gelen Arap ve Yahudi emekçileri omuz omuza mücadele veriyorlar.

PARTİ'NİN TARİHÇESİ

İsrail Komünist Partisi 1919 yılında, Filistin Sosyalist İşçi Partisi adıyla kuruldu. Büyük Ekim Devrimi'nin güçlü etkisinden esinlenen Parti, o zaman çok az gelişmiş bir ülke olan Filistin'de proletarya enternasyonalizmi ruhu içinde Arap ve Yahudi halklarının kardeşliğini savundu. Siyonizmi, ırkçılığı tümüyle reddetti.

Parti, kuruluşundan bu yana geçen 60 yıl içinde de birçok sınavdan başarıyla geçti. Daha sonra Filistin Komünist Partisi adını alan parti, 1948 yılında adını İsrail Komünist Partisi olarak değiştirdi. 60 yıllık yaşamı boyunca antiemperyalist, antisyonist mücadelesinin yanısıra, bağımsız bir Filistin devleti için, emekçilerin sömürden ve baskıdan kurtulmaları için mücadele eden İKP, emperyalizmin ve siyonizmin sürekli baskı ve engellemeleriyle karşılaştı. İsrail'de büyük sendikal eylemlerin ve grevlerin ön safrında yer alan İsrail komünistleri, Yahudi ırkçılığı ve Arap gericiğinin saldırılarından yılmadılar.

HALKLARIN KARDEŞLİĞİ İÇİN

İsrail Komünist Partisi, 60 yıllık yaşamının 20 yıldan fazlasını yeraltında geçirmek zorunda kaldı. Bu süre içinde binlerce komünist Filistin'den sürgün edildi. Binlercesi korkunç koşullar altında zindanlara atıldı. Bu arada yüzlerce İsraili komünist, İspanya iç savaşına gönüllü olarak katıldı. Emperyalizm için özel bir önemi olan Ortadoğu'da emperyalist ülkeler en büyük baskı-

ları komünistler üzerinde uyguladılar. Bu arada İKP'ye karşı özellikle İngiliz ve Amerikan gizli servisleri birçok tertiplere giriştiler. Ancak bütün bunların bir yararı olmadı ve İsrail Komünist Partisi halkların kardeşliği mücadelesindeki onurlu yerini korudu.

Bugün İsrail Komünist Partisi'nin mücadele gündeminin ilk sırasında Filistin halkının işgal edilen topraklarının geri verilmesi, Filistinli'lerin kendi yazgılarını belirleme ve kendi devletlerini kurma haklarının sağlanması bulunuyor. İKP, hain Sedat ile İsrail'in siyonist yöneticileri arasındaki "Camp David" komposuna açıkça karşı tavrı alıyor. İKP milletvekilleri bu nedenle birçok kez İsrail Parlamentosundan zorla çıkarıldılar. Ancak bu baskılar, İKP'nin proletarya enternasyonalizmi ilkeleri doğrultusundaki mücadelesini ve İsrail'deki Yahudi ve Arap emekçilerinin İKP saflarında daha büyük ölçüde toplanmalarını engelleyemedi.

KARDEŞ PARTİLERLE DOSTÇA İLİŞKİLER

İsrail Komünist Partisi, proletarya enternasyonalizminin ilkeleri çerçevesinde dünya komünist ve işçi partileriyle her zaman sıkı kardeşlik bağları her zaman oldu. Başta SBKP olmak üzere, bütün dünya komünist ve işçi partileriyle İKP'nin yoldaşça bağlılığı hiç bir dönemde gevşemedi. Bu arada İKP, dünyadaki tüm barış güçleriyle dostça ilişkiler kurdu. Ortadoğu'da sürekli barış ve güvenliğin, halkların kendi yazgılarını belirleme hakkı çerçevesi içinde sağlanması için kararlı mücadelelerini sürdüren İsrail komünistleri, partilerininin 60. kuruluş yılını da bu kararlılık içinde kutluyorlar.

İran'da gerilim artıyor. İran dolayısıyla bölgede ve tüm dünyada gerilim artıyor. ABD, İran'a askeri müdahaleden söz etti. Gerilim temelde bunun için artıyor.

ABD İran'a kolayca müdahale edemez. Etiltilmez. Denerse sonuçlarına katlanır. Bu arzulamaz. Ama emperyalizmin alacağı darbe çok çok büyük olur. Aslında ABD İran'da ve genel olarak Ortadoğu bölgesinde çok önemli bir darbe yedi. İran olaylarının gelişiminde, değerlendirilmesinde heyecan verici unsurları bırakarak bunu saptamak, boyutlarını sorgulamak daha doğru ve anlamlı olur.

İran'da emperyalizmin "dokunulmazlıkları" kırıldı. Emperyalizm, bunun için Ortadoğu'da onulmaz bir yara aldı. Önce İran halkı, örgütlü kitlelerin gücünü, yenilmezliğini kanıtladı. Şah'u devlerek. Orada durmadı. Şah'tan hesap sormak, cezalandırmak için harekete sürdüdü. İş, bu aşamada emperyalizmle doğrudan hesaplaşma noktasına geldi.

Şah'tan sorulacak hesap öyle basit değil. Hesap uzayacak, emperyalizme uzanacak. ABD Şah'ın uluslararası bir mahkemede de olsa yargılanmasına karşı çıkıyor. Çünkü bu mahkeme emperyalizm ve işbirlikçilerin hesap vermesi olacaktır.

ABD'nin hesapları başkaydı. Onlara göre Şah kaçır, çeker gider, emperyalistler sürdürürler, yöntemlerle oyunlarını sürdürürler, mevzilerini yeniden kazanma yoluna bakarlardı. Birçok ülkede öyle olmamış mıydı? Önemli olan, Şah'ın ABD kanatları altına sığındığında, İran halkı için erişilemez olduğu idi. ABD'nin dev gücüne kim kafa tutup, hesabını izni sürebilirdi ki? Ama bir halk bütünleşip, kararlılıkla mücadeleye girince ABD'nin bu dokunulmazlığı kalktı. Şimdi emperyalizmin Ortadoğu'da ve heryerde, istediği gibi at oynatması, komplalarını hazırlamak için huzur içinde olması olanaksız.

İran ve Ortadoğu

Şimdi, ABD'nin dev gücüne bakıp, "şımank, haddini bilmez İran'a ders veremeyişine" şaşanlar, olaya başka gözle bakıyorlar. O dev gücün nasıl yenileceğinin yolunu, yordamını görüyorlar, biliyorlar. İran halkı örneğini izleyerek.

ABD, İran'a müdahale edemez. Dünya demokrasi ve barış güçleri izin vermezler. Çağın uluslararası ilişkilerinin gelişme yönü bir müdahaleyi olanaksız kılar. Vietnam'da alınan ders ABD'yi böyle bir çılgınlıktan caydıracak boyuttadır. Yeter ki İran halkının kararlılığı sürsün. ABD de sonuçta müdahale edemeyeceğini biliyor. Ancak Ortadoğu'da kaybettiği mevzilere karşılık, yenilerini kazanmak zorunda. Başka dayanacak bulmak zorunda. Bunun için İran'da gerilimi tehditlerle trmandırıyor.

ABD yönetimi milyonlarca İran'ın kararlılığını perdelemek istiyor. Şoven duyguların sömürüsüne hız verdi. Ama İran halkının ABD halkına da bir mesajı var. İran halkı, ABD halkına kendi egemen sınıflarının başka halklara karşı baskı ve sömürü götürmesine artık daha fazla kayıtsız kalamayacağını söylüyor, gösteriyor. Çünkü ABD halkı da emperyalizmin artık kendi esenlik ve güvenliğini de tehdit edebileceğini görüyor. Vietnam'da ölen, sakat kalan binlerce Amerika'lı bu konuda da hatırlanacak.

İran halkı Şah'tan hesap istiyor. Çünkü despotlardan sorulacak hesaplar var. Emperyalizmin vereceği hesap var. Ve bu hesap örgütlü kitle gücü ile alınacak. İran olayından hatırlanacak olan bu.

Ülkeyi antidemokratik yeni kısıntılarıyla, kendi baskı ve sömürileri için, emperyalizme yeni mevziler vermek için "dikensiz gül bahçesi" ne çevirmek isteyenlerin, buna yönelik "icat programları" yapanların da hatırlanması gereken bu. Çünkü örgütlü birleşik güç yenilmez.

• raşit kaya

'Orta Amerika emekçileri Nikaragua'nın yanında''

MOĞOLİSTAN
KOMÜNİST PARTİSİ
ÇİNİ
HEGEMONYACI
GİRİŞİMLERİNE
KARŞI
UYARDI

Moğolistan Komünist Partisi Merkez Komitesi merkez yayın organı "Unen" gazetesinde yayınlanan bir yorumda, Çin yönetiminin hegemonyacı girişimlerine dikkat çekilerek, bu konuda uyarıda bulunuldu. Yazıda, Mao'nun sağlığında Çin'in sık sık Moğolistan'dan toprak talebinde bulunduğu hatırlatılarak, Mao'nun daha iktidara gelmeden önce bu tür emellerini ABD'li gazeteci Edgar Snow'la yaptığı bir mülakatta çağırma yapıldığı bildirildi.

Çin'in bu eski düşü hâlâ görmeye devam ettiği belirtilen yazıda, Çin'in bugünkü temel politikasının antisosyalist-antisovyet bir temel üzerine oturduğu belirtildi. MKP MK Merkez organı "Unen"de yayınlanan yorumda daha sonra Çin'in bugün saldığın bir tutum içinde olduğuna dikkat çekilerek, bunun bölge barışı için ciddi bir tehlike olduğu belirtildi. Yazının son bölümünde Moğolistan halkının özgürlük ve bağımsızlığına büyük değer verdiği kaydedildi ve Çin'in bazı tehlikeli serüvenlere girmesinin kendi yararına olmayacağına dikkat çekilerek, Çin yönetimi hegemonyacılık heveslerinden vazgeçmeye çağırıldı.

Somoza'nın Nikaragua halkı tarafından ülkeden kovulduğundan bu yana Nikaragua devrimi dumandan sağlamlaşıyor. Yeniden Kuruluş Hükümeti bir yandan ilerici sosyo-ekonomik atımları gerçekleştirmeye çalışırken, diğer yandan da emperyalizmin tezgahlamaya çalıştığı oyun ve entrikaları boşa çıkarıyor. Yeniden Kuruluş Hükümeti'nin bu çabalarına Nikaragua Sosyalist Partisi en büyük desteği veriyor. Sandinist Kuruluş Cephesi saflarında Somoza diktatörlüğünün kanlı katillerine karşı savaşan Nikaragua'lı komünistler, diktatörlüğün yıkılışından sonra da antiemperyalist tutumlarını kararlılıkla sürdürüyorlar.

ULUSLARARASI
DAYANIŞMA

Nikaragua Yeniden Kuruluş Hükümeti, emperyalizmin devrimi yıkmak için her yola başvurduğuna belirtmiş ve bu oyunların boşa çıkarılması için tüm dünyada komünistlerin, sosyalistlerin, ilericilerin ve demokratların Nikaragua halkı ile dayanışması çağrısında bulunmuştur. Sosyalist ülkeler topluluğuna bağlı ülkelerin halkları, Nikaragua halkının yanında yer aldılar. Sosyalist ülkelerden Nikaragua'ya ulaşan yardımlar, Yeniden Kuruluş Hükümeti'nin ilerici programının gerçekleşmesine büyük katkıda bulundu, bulunuyor.

Tüm Orta Amerika ülkelerinin emekçileri de Nikaragua halkı ile dayanışmalarını yükseltiyorlar. Orta Amerika'nın beş ülkesi ile Meksika ve Panama komünist ve işçi partilerinin yayınladığı bir ortak bildiri ile bu dayanışma somutlandı.

Meksika Komünist Partisi, Guatemala Emek Partisi, El Salvador Komünist Partisi, Honduras Komünist Partisi, Nikaragua Sosyalist Partisi, Kostarika Halk Öncü Partisi ve Panama Halk Partisi'nin imzaladığı ortak açıklamada Somoza diktatörlüğünün Nikaragua halkı tarafından yıkıl-

masından sonra ülke tarihinde ilk kez bir demokratik hükümetin kurulduğu belirtildi ve Nikaragua devriminin gerçekleşmesinde ülkedeki ilerici-devrimci güçler arasında Nikaragua Sandinist Kurtuluş Cephesi altında gerçekleştirilen birliğin rolüne dikkat çekildi. Açıklamada daha sonra Orta Amerika tarihinde ilk kez, ABD'nin Amerika Devletleri Örgütü'ne Nikaragua'ya askeri müdahaleyi kabul ettiremediği belirtildi. Açıklamada daha sonra şöyle dendi:

"Bugün Nikaragua halkı ülkenin yeniden kuruluşu için yoğun bir çaba içinde bulunmaktadır. Halk, bu çabalarında toplumun istek ve özlemlerine uygun bir biçimlendirme olanğından ve hakkindan güç almaktadır. Ne karşı devrimci tehditlerin, ne ekonomik baskıların, ne diplomatik baskı ve ne de ideolojik saptırına çabalarının Nikaragua halkını yıldıramayacağına, Nikaragua halkının kendi yazgısını kendisi ve özgür iradesiyle belirleyeceğine inancımız tamdır. Biz, Orta Amerika, Meksika ve Panama komünistleri, nasıl devrim sırasında Nikaragua halkının haklarını savunuyorsak, nasıl bu halkın katil rejime karşı müca-

Nikaragua halkı kendi yazgısını özgür iradesi ile belirleyecek Nikaragua'lı çocuklar geleceğe daha güvenle bakıyorlar.

delesine destek olduysak; bugünkü aşamada da Nikaragua'nın yeniden doğuşundan ve sağlamlaşmasından yana, Nikaragua halkının kendi yazgısını belirleme hakkına saygılı olduğumuzu belirtiyoruz."

"NIKARAGUA'YI
DESTEKLEYİN"

Ortak açıklama daha sonra şöyle devam etti:

"Bugünkü aşamada Nikaragua halk devrimiyle, onun hükümetiyle ve Nikaragua halkının politik yönetimiyle dayanışmamızı güçlendiriyoruz. Latin Amerika'nın tüm devrimci ve demokrat güçlerini, bu ülkeye destek olma-ya çağırıyoruz. Aynı zamanda Nikaragua'da demokrasi ve çoğulculuk maskesiyle antikömünizmi yeniden diriltmeye çalışan çevrelere karşı uyarıda bulunuyoruz. Çünkü bu gerici ideoloji, Somoza'ya, emperyalizme ve kıtamzdaki tüm diktatörlük rejimlerine, cinayetlerine yardım etmiştir.

"Tüm halkları dayanışmalarını yükseltmeye çağırıyoruz. Tüm demokratik hükümetleri, bu

ülkenin adım adım toplumsal güçlükleri ve güç ekonomik durumunu aşabilmesi için geniş kapsamlı yardım sağlamaya çağırıyoruz. Aynı zamanda Orta Amerika'nın tüm halklarını, ilerici ve demokratik güçlerini, kendi ülkelerinin Nikaragua karşı-devriminin bir üssü haline getirilmesi çabalarına karşı yoğun mücadele çağırıyoruz. Somoza klanı ile emperyalizm bunun dışını görmektedirler.

"Yer yuvarlağının tüm komünist, demokratik ve işçi partilerini Nikaragua'nın mücadelesini ve diğer orta Amerika ülkelerinin geniş cephesi için verilen mücadeleyi desteklemeye çağırıyoruz. Çünkü bu devletlerde politik özgürlük, tam bağımsızlık ve toplumsal ilerleme için ileri adımlar atılmaktadır.

"Gelecekte de tüm güçlerimizi Latin Amerika'da son 20 yılın en önemli halk zaferi olan ve bugün kıtanın tüm halklarına demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde bir örnek oluşturan Nikaragua devrimini desteklemek için seferber edeceğiz."

5 kıtadan
haberler

ABD'DE KU KLUX KLAN
"TRK SAVAŞI"
ÇAĞRILARI YAPIYOR

Bir süre önce ilericilerin düzenlediği bir gösteriye ateş açarak birçok kişinin ölümüne yol açan ırkçı Ku Klux Klan, ABD güvenlik makamlarının hoşgörüsünden yararlanarak cüretini gittikçe artırıyor. Son olarak bu örgütün en çok üyeye sahip birimlerinden birinin lideri olan Bill Wilkinson, gelecekte daha çok şiddet olaylarının yaratılacağına açıkladı. Wilkinson'un çetesinin otomatik makineli silahlara sahip olduğu ve örgüt üyelerinin bu silahları rahatça yanlarında gezdirebildikleri bildiriliyor.

AFRİKA ULUSAL KONGRESİ
GÜNEY AFRİKA
IRKÇI REJİMİNİ
SOYUTLAMAK İÇİN
KAMPANYA ÇAĞRISI YAPTI

Afrika Ulusal Kongresi (ANC), ırkçı güney Afrika rejimini tümüyle soyutlamak ama-

ciyla uluslararası bir kampanya açılması çağrısında bulundu. Kongre'nin çağrısında, ırkçı Güney Afrika'nın "nihai soyutlanmasının sağlanması" yer alıyor. Afrika Ulusal Kongresi'nin çağrısında, bu ulusal kurtuluş hareketinin amacının Güney Afrika'daki ırkçı rejimi yıkarak, yerine demokratik bir düzen getirmek olduğu açıklandı. Kongre açıklamasında, ayrıca belirlenen hedefe ulaşmak için her yönteme ve araca başvurulacağı ve mücadelenin hedefe ulaşmaya kadar sürdüreceği belirtildi.

DANİMARKA'DA
SOSYAL DEMOKRAT HÜKÜMET
EMEÇİLERE YENİ
YÜKLER GETİRİYOR

Danimarka'nın Anker Jørgensen başkanlığında kurulan sosyal-demokrat hükümetinin programı parlamentoda okundu. Programda "ekonomik durumun istikrara kavuşturulması için sert ve hoş olmayan önlemler alınacağı" belirtiliyor. Programda, gerçekçi bir ekonomi politikasının ancak "halkın özverisini gerektiren bir politika" olacağı belirtiliyor ve "halka yeni yükler getirileceği" kaydediliyor. Buna göre sosyal-demokrat azınlık hükümeti vergilerin yükseltilmesi, kamu harcamalarının kısıtlanması ve enerji harcamalarının sınırlandırılması gibi birtakım yasa tasarılarını parlamentoya getirecek. Danimarka hükümetinin bu programı Danimarka'da ilerici kesim tarafından tepkiyle karşılandı ve programın asıl amacının işçi ve emekçilerin sırtına yeni yükler yüklemek olduğu belirtildi.

FAC ırkçılık okullarını finanse ediyor

Güney Afrika Halkları Örgütü SWAPO'nun temsilcisi Shapua Kaukungua yaptığı bir basın toplantısında, Federal Almanya'nın Güney Afrika'da bulunan bazı devletlerdeki ırkçılık okullarını finanse ettiğini açıkladı. Açıklamasında Federal Alman devletinin Uranyum hammaddesinin yüzde 30'unu Namibia'dan aldığı ve böylelikle Birleşmiş Milletler Örgütü'nün bir süre önce almış olduğu Güney Afrika tarafından desteklenen Namibia'dan ham madde ihracını yasaklayan kararını çiğnediği kaydedildi.

SWAPO temsilcisi Kaukungua, açıklamasında Federal Almanya'nın Afrika kıtasının güneyinde bulunan devletlerdeki ırkçı yönetimlerin en büyük destekçilerinden biri olduğunu ve Namibia'da konsoloslugu bulunan tek ülke olduğunu bildirdi. Bonn hükümetinin bu konsoloslugu yalanladığına dair iddialarının kalın olduğunu da belirtti. Kaukungua daha sonra Federal Almanya'nın

bu bölgedeki ırkçılığı destekleme girişimlerinden söz etti.

Kaukungua'nın açıklamasına göre, Namibia'da ırkçı eğitim yaptırarak okullar Federal Almanya tarafından finanse ediliyor. SWAPO, bu okulların ya tümüyle kapatılmasını veya eğitim sisteminin değiştirilerek her renkten çocukların birarada okuyabileceği bir hale getirilmesini istiyor. Bu arada Güney Afrika'nın ırkçı ordusunda Federal Alman askerlerin bulunduğu da SWAPO temsilcisi tarafından açıklandı. Bu konuda bir süre önce Bonn'da bir açıklama yapan Federal Alman Savunma Bakanlığı sözcüsü, ırkçı Güney Afrika ordusunda Alman askerlerinin bulunduğu doğrulamış, ancak bu askerlerin Güney Afrika uyuşmuş olduklarını iddia etmişti. Kaukungua Batı Almanların bu iddialarını da yalanlayarak, askerlerin FAC yurttışı olduklarını bildirdi.

İstanbul sanat bayramının ardından

GÜLGÜN BAŞARIR

Ülkemizde dışa bağımlı, çarpık gelişen kapitalizm, işçi ve emekçi kitleleri, yalnız kendi işini ve onun basit sonuçlarını bilen, her türlü sorunu, toplumun ekonomik ve politik sonuçlarından soyutlayarak ele alan bireyler haline getirmek istiyor. Yanlı bireylerin topluma, insana ve sosyal etkinlik ürünlerine, giderek kendine yabancılaşıyor. Bu da toplumsal yaşamda gerçeklik, bu gerçekliğin kavranışı arasında sürekliliği yendi den üretilen bir çelişki biçiminde gelişiyor.

Türkiye'de kapitalizmin gelişimine koşturarak yükselen sınıf mücadelesi; demokratik, sosyalist sanat ve kültürü, egemen sınıfın yoz aktarmacı sanat ve kültürünün içinden, ona alternatif olarak geliştirmektedir. Bu gelişim burjuvaziyi kendi sanat ve kültürünü yaygınlaştırma ve örgütlenme mücadelesine itmektedir. Nitekim bankalar, egemen sınıfın sanat ve kültürünü, yayıncılarıyla, hergün sayıları artan galeriyle ve ödüllü yarışmalarıyla yaygınlaştırırken, mobilya satışları yanında, mobilyalara uygun resim satışları düzenleyen mobilya mağazaları gibi, consigne satış yapan özel galeriler, özel koleksiyoncular da sanatı egemen sınıfın ideolojisi doğrultusunda yönlendirmeye çalışmaktadır.

Demokratik ve sosyalist sanat ürünleri ise, sansürle baskı altına alınarak kitlelere ulaşması engellenmektedir.

Devlet Güzel Sanatlar Akademisi tarafından düzenlenen 2. Sanat Bayramı, düzenleyenlerin özel niyeti ne olursa olsun, konulan etkinliklerin içerik ve biçimiyle, egemen sınıfların kendi sanat ve kültürünü yönlendirme ve onlar adına sanat ve kültürü örgütlenme işlevini yüklenmektedir.

İstanbul'un devlet galerilerinden, özel galerilere, halka gitmek adına, belediyelelere kadar uzanan çok geniş sergileme olayı yanında, tiyatro, film, müzik gösterileri ve sanat eğitime ilişkin sempozyum, sanat bayramının etkinlikleri aramaktadır.

Akademik salonlarında, Yeni Eğilimler adıyla sergilenen çalışmalar ileri kapitalist ülkelerde denenmiş, hatta eskimiş kopyalardan öteye gitmeyen sadece biçimde yenilik arayış denemeleridir.

Kapitalizm geliştikçe egemen sanatın özü yozlaşırken biçimi giderek zenginleşir. Buna karşılık demokratik ve sosyalist sanat ürünlerinin özü zenginleşirken biçimi henüz güçsüzdür. Öz biçim birlikliği olarak nitelendirilebilecek sanat ürünü, öden yoksunlaştıkça, sanat eseri olmaktan da uzaklaşır. Giderek topluma yabancılaşır.

Sanat eğitime ilişkin sempozyumda ise, bir iki konuşmacı dışındakilerin sanat eğitimi, ülkemizin içinde bulunduğu koşullardan soyutlayarak ele aldıkları izlendi.

Konuşmacıların bildirdilerinde, ülkemiz insanlarının sanatın gerçekte ne olması gerektiğinden habersiz olduğu, kültürel çöküntünün bulunduğu, öğretmenlerin yeteneksiz, öğrencilerin tembel ve cahil olduğu, meslek seçmeyi bilmedikleri, öğrenme isteği duymadıkları, hükümetlerin sanatçıyı kapıkulu gibi görme anlayışında oldukları, sanatçıların ve yazarların kuramsal sanat eğitime güven duymadığı ve gereksizliğine inandığı, eğitim program ve yöntemlerinin yanlışlığı vb. saptamalar yaptıkları görüldü.

Oysa yaşam, ülkemiz insanlarının sanatın gerçekte ne olması gerektiğini bilmemelerinin kendi suçları olmadığı, tam tersi egemen sınıfın işçi ve emekçilere yoz aktarmacı kültürünü sunarak, onları sanattan anlamaz kitleler haline getirdiği, egemen sınıfın kültürünün çökmekte, buna karşılık işçi ve emekçi sınıfların kendi kültürünün gelişmekte olduğu, herşeyi tahrip eden insanlar haline gelenlerin, mevcut sisteme tepkisel olarak başkaldıran bilinçsiz kişiler olduğu, buna karşın bütün sorunların kapitalizmden kaynaklandığını bilen ve düzenin değiştirilmesi doğrultusunda mücadele edenlerin sayısının her geçen gün arttığı, öğretmenlere yeteneklerini geliştirme fırsat ve olanağı verilmemiş, öğrencilerin tembel ve cahilliklerinin mevcut sistemden kaynaklandığı, hükümetlerin kapı kulluğunu yapan sanatçılar yanında, halkın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine sanatıyla katılan sanatçıların olduğu, işçi ve emekçi sınıflardan yana olan sanatçı ve yazarların

pratikten kopuk, ezbercilliğe yönelik, teorik eğitime güven duymadığı, eğitim program ve yöntemlerinin yanlışlığının sistemden kaynaklandığını, eğitimin demokratikleşmesinin önündeki engellerin kaldırılması doğrultusunda mücadele edenlerin sayısının hergün arttığı gerçeği, eğitimin düzenlenmesini sadece yöntem sorunu olarak görenlerin çözümsüzlüğünü kanıtıyor.

Yine konuşmacılar bildirdilerinde, sanat eğitiminin amacının genç nesilleri şartlandırmak ya da katı kuralları benimsetmek değil, özgürce yaratmada gerekli olan temel bilgilerle donatmak olduğu, yeni bir eğitime ve estetik eğitime gereksinim olduğu, insanın çevresini anlaması, denetlemesi, onun insanca yaşanılır hale getirmesi, içinde bulunduğu sorunları çözümlenmede olumlu sonuçlara varabilme yeteneklerinin kazandırılması, her bireyin topluma beraber yaşaması, toplumsal olguları algılayabilmesinin sağlanması özelemlerin dile getirdiklerini de görüyoruz.

Ancak bu özlemlerin hayata geçirilmesi doğrultusunda öne sürülen öneriler, ülkemizin ekonomik, politik yapıdan bağımsız olarak ele alınıyor. Sonuçta; yetenekli öğretmenlerin okullara tayin edilmesi, resim derslerinin saatlerinin artırılması, akedemik eğitimde tam uzmanlaşma, sanat tüketicisinin oluşması, basın radyo ve televizyonun sanatçı ve sanat etkinliklerine yer vermesinin sağlanması, her meslek dalının sınırlarının çizilmesi, imza yetkisi veren bir yasa oluşturularak, bunların karşısında alınacak ücretlerin saptanması, devlet otoritesinin hakim kılınması vb. öneriler getirildiği görüldü. Bu öneriler, mevcut düzenin reformlarla düzletilebileceği görüşünden kaynaklanıyor, özünde düzenin devamına hizmet ediyordu.

Böylece, toplumsal gerçeklikle, konuşmacıların kavradıkları gerçekler arasındaki çelişki yanında, özlemleri ile getirdikleri çözümler arasında sürekliliği yeniden üretilen bir başka çelişkinin ortaya çıktığı görüldü.

Bu çelişkilere aşılmaya yönelik

mücadele, yani toplumsal gerçekliklerle insanlar arasındaki bilinçlendirici etkinliğin çok yönlü olarak geliştirilebilmesi mücadelesi, sanatın ilk adım olarak demokratikleşmesini zorunlu kılar.

Bir iki konuşmacı yanında, sanat ve kültürün demokratikleşmesi mücadelesinde yerini alan Görsel Sanatçılar Derneği, getirdiği somut önerilerle, sanat ve kültürün demokratikleşmesinin önündeki hedefleri ve bu hedeflere ancak örgütlü mücadele ile varılabileceği gerçeğini vurguladı.

Görsel Sanatçılar Derneği'nin önerilerini aynen alıyoruz:

— Anayasamızın 20. ve 21. maddeleri "sınırsız bir düşünce özgürlüğünü herkese sanat ve bilim özgürlüğünü" tanıdığı halde, varlığını hâlâ koruyan 141 ve 142. maddeleri ceza yasasından çıkarılmalıdır.

— Kültür ve sanatın gelişmesini engelleyen ırkçı, şoven baskıların kaldırılması, uluslararası sanat ilişkilerinin yoğunlaşmasını amaçlayan imza atılmış bulunduğumuz Helsinki anlaşmasının hayata geçirilmesi sağlanmalıdır.

— İnsana, kültüre, sanata, yaşama düşman faşist odaklar, gün geçirilmeden ve kesinlikle dağıtılmalıdır.

— Yasaların ve yönetmeliklerin natsal yaratımı ve sanatın gelişmesini

engelleyci niteliği yokedilmeli ve buna bağlı eğitim kurumları özertleştirilmelidir.

— Üstünde yaşadığımız toprakların kültür ve sanat birikiminin somut belgeleri olan eski eserlerin titizlikle korunması ve eski eser kaçakçılığının önlenmesi sağlanmalıdır.

— Arkeolojik alanda, müzedik anlayışının geliştirilmesi, müzelerin turistik seyr yerleri olmaktan çıkarılması, müze sayısının artırılması ve geçmiş kültür birikiminin kitlelere ulaşması sağlanmalıdır.

— Oluşturulacak özerk kültür kurumları çerçevesinde, görsel sanat ürünlerinin kitlelere ulaşılmasını amaçlayan müze ve galeriler açılmalıdır. Bu alana özel kesimin sahip çıkması engellenmelidir.

— Doğal çevre de, tarihsel çevre gibi korunmalı, bu alandaki kâr amaçlı spekülasyon girişimleri engellenmelidir.

— Yoz ve egemen kültürün yaygınlaştırılması amacıyla kullanılmaya çalışılan, 12 Mart döneminde özerkliği kaldırılmış olan TRT'nin yeniden ve gerçekten özerk olması sağlanmalıdır.

Hayatın her alanında olduğu gibi, demokrasi güçlerinin iş ve eylem birliği sanat ve kültürün demokratikleşmesini mücadelesine ivme kazandıracaktır.

AEROFLOT
Soviet airlines

Resmi Olimpiyat taşıyıcısı

DÜNYANIN 80 HAVA LİMANINA İNİYOR

Ankara; Kızılay, Kumrular Sok. 6/c 17 00 05 - 18 39 00
İstanbul; Taksim, Mete Ca.1. 30, 43 47 25 - 43 47 26

Alman Dış İşleri Dairesi Belgeleri

Türkiye'deki Alman Politikası (1941 - 1943)

II Dünya Savaşı sırasında Hitler'in, Türkiye B. Elçisi Von Papen'in gizli yazışmaları. Türkiye'deki Hitlerciler, adları ve görevleri Nazilerin Türkçülük hareketi hakkındaki görüşleri. Kitap S.S.C.B. Dış İşleri Bakanlığı Arşivi Bütümü tarafından ilk kez 1948'de Moskova'da yayınlanan 36 adet belgeden oluşmaktadır. Orijinalinden bir bütüm eklenmiştir.

90 / 100 gr. 1. hamur kâğıda bez ciltli kuverli ve büyük boy hazırlanmıştır.

100.- TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

• Kitabevlerine % 25 indirimlidir
• PTT giderleri yayınevine aittir.

DAGITIM: P.K. 55 Teşvikiye / İstanbul

HAVASS yayınları 46 13 19

Türkiye Belgeleri Dizisi: I

ABD emperyalizminin savaş hastalığı

F.GÜN

Türkiye'nin havası belki her zamankinden daha çok Ankara'nın kirli havasına benziyor. Günlük yaşamın aktığında solunan zehirli havanın adeta doğallaşması gibi bir şey... Bunun yanı sıra, zehirli bir havanın kurşun gibi toplumun üstüne çıktığının görülmesi gibi de bir şey...

Türkiye'nin ekonomik, politik ve toplumsal yaşamının üzerine çöken bu karanlığın en belirgin ve çarpıcı yanı, emperyalizmin ve işbirlikçisi gerici, teknelci güçlerin çıkarlarının giderek organik, ayrılmaz bir bütünlükte perçinleşmesidir. Emperyalizmin baş patronu Amerika, otuz yılı aşkın bir süredir her yönden ve her olanakla hallaç pamuğuna çevirdiği Türkiye'de, nüfuzunu sadece dış politik bağlarla ve askeri teslimiyetlerde değil, iç politik gelişmelerin doğrudan yönlendirilmesinde de en ağır biçimde duyurmaktadır.

Türkiye'nin yakın ilişkisi ve borcu bulunan büyük yabancı bankalar arasında yer alan American Express International Banking Corporation'ın Yönetim Kurulu Başkanı Richard M. Bliss, Türkiye için yazdığı rapörde "Ana çözüm, kabul edilenin üzerinde bir enflasyonu kabul etmemiz" demektir. Bunu nerede söylemektedir? Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK)'in aylık yayın organı "İşveren" dergisinde... Kimdir bu TİSK? Süleyman Demirel hükümetinin programına yön ve biçim veren TİSK...

Richard M. Bliss, TİSK'in aylık yayın organı "İşveren"de 14 Ekim seçimlerinden önce yazdığı yazıda, Türkiye'ye şu tavsiyede bulunuyor:

"...Ekonomiyi dışa açın ve yabancı bankaların piyasaya girmesine izin verin. Yerli ekonominin feci şeklide ihtiyacı olan teknolojiyi getirin. İhtiyacı olan teknolojiyi teşvik ediniz. Yabancı sermayeyi teşvik ediniz..."

AHDE SADAKAT

Bu yazının yayınlanmasından yaklaşık 1,5 ay kadar sonra Türkiye'de kurulan bir hükümetin programında "Yabancı sermayeyi engelleyen bütün pürüzler kaldırılacak, yabancı sermaye akışı hızlandırılacaktır" deniyor.

Ahde sadakat bu değilse, nedir?

"Bugünün Türkiye'si" başlıklı yazısında Richard M. Bliss, "Türkiye'nin karşılaştığı en büyük tehlikenin, politik nedenlerle ekonomiyi rasyonel bir şekilde müdahale etmeme" olduğunu savunuyor ve şöyle devam ediyor:

"...Gerekli olan kararlılıktır. Fakat mevcut politik gerçekler aksini gerekli kılmaktadır..."

Acaba "gerekli olan kararlılık" nedir?

Bliss'in "mevcut politik gerçekler" den yakınması ilginç ve anlamlı ancak çok umutlu şöyle diyor:

"...Ne mutlu ki, ekonomi hâlâ selamete ermeğe adaydır..."

Bu ne demektir? "Mevcut politik gerçekler" in değişmesine duyulan güven değil midir?...

Nitekim bu yazının yayınlanmasından sonra 14 Ekim seçimleri yapılacak ve bilinen gelişmeler birbirini izleyecektir...

ENFLASYON - TERÖR

Politik ve ideolojik propaganda ve yayın araçlarının ezici ağırlığında Türkiye, emperyalist kollanmı indirildiği şartlarla iki yangını yaşıyor: Enflasyon ve

terör... Amerika "enflasyon"dan korkulmaması gerektiğini açık açık söylüyor. "Terör"den korkulmaması gerektiğini de, işbirlikçi burjuvazi elde ettiği parlak politik sonuçlarla gördü. Özellikle son üç yıl, teknelci güçler terörün talsımına adeta iman edersine sarıldı. Amerika terörü, göstere göstere burjuvaziye öğretti. Kahramanmaraş toplu kırımı bunun en "seçkin" örneği.

Daha önce, Türkiye'ye 1977 Nisan'ında seçim için Ekim beklentiledi. Amerika'nın dayatması ve CHP'nin AP ile Haziran seçimine ikna edilmesiyle Türkiye'de seçimler dört ay önceye alındı. Daha sonra yapılan kamuoyu değerlendirmelerine göre, CHP tek başına geleceği iktidardan edildi. CHP tek başına gelse farkeder miydi? O başka bir tartışma konusu ama CHP ve onun şahsında ilerici sola açık yığınsal destekler Haziran seçimine diz çöktürüldü. CHP'nin üst derece yöneticileri Ecevit dahil sonra "Buna mecburduk" dediler. Bu "mecburiyet" in hangi baskı rampalarından ateşlendiği açıklanmadı.

Ama kulislerde şöyle denildi:

"...Sermaye de böyle istiyordu, Amerika da..."

Oysa toplumun kabulü, artan terör turmanısıyla sağlandı. Terör alevi ortasında toplum, bilimsel sosyalistlerin sesine kulak verecek durumda değildi. "İşte CHP" dendi ve o'lar oraya yöndi...

Emperyalizmle bütüleşen teknelci güçlerin "terör" e ısınması ilk parlak sonucunu böyle verdi. Sıra CHP'nin şahsında "sol" u teröre eritmeğe gelmişti.

BÖLGEDEKİ GELİŞMELER

CHP ağırlıklı hükümetin kurulmasıyla birlikte Ortadoğu'da ve bölgedeki güçler dengesinde önemli gelişmeler kaydedildi. ve bu gelişmeler İran olgusuna kadar uzandı. Amerikan patronajındaki emperyalist güçlerin gündeminde Türkiye maddesi daha ağırlıklı biçimde yerleşti.

Bu şu sonucu getirdi: Türkiye'nin gerek içten, gerekse dıştan emperyalizme en güvenilir yapıda kelepçelenmesi...

Ortadoğu'da ve İran da Amerika'nın belki de umduğundan daha büyük ölçüdedarbeler almasının yanı sıra SALT-2'nin dinamiğinde gerilediği gösterildi, doğal olarak etkisini Türkiye üzerinde duyurmakta gecikmedi.

Türkiye, terör ve enflasyonla preslenen iç dinamiği ile buna eşleştirilen emperyalist dışdinamiğin mensesine biraz daha itildi.

14 EKİM SONUÇLARI

Bu olgunun iç politikadaki sonucu 14 Ekim seçimleri alındı. Ama acaba tam istenilen sonuç mu sağlandı? Bu soruya ünlü bir sermayedar şu yanıt verdi:

"...Bu sonuç, bizim istediğimizi de aştı..."

Ünlü sermayedar "istenilen sonucun" bir CHP-AP koalisyonuna varacak tablo olduğunu anlatmak istiyor. Yani Amerika'nın da sızınal ayarladığı bir "geniş tabanlı" bekleniyordu. Sonuç Amerika ve işbirlikçileri için elbette "kötü" değildi. Ama örneğin bundan böyle "A" planı yerine "B" planının uygulanması gerekecektir!...

Acaba şimdi dıştan destekli AP azınlık hükümeti ile "B" planının montaj

çalışmaları mı sürmektedir? "A" planı da, "B" planı da söz gelimi verilmiş örnekler ama Türkiye üzerindeki planlar konusunda bir fikir verecek niteliktedir.

PLANIN BATI AVRUPA UCU

Amerikan planlarının şemsiyesini ise son günlerin aktüel konusu SALT-2'ye karşı alınması ivedilik taşıyan geniş ölçekli emperyalist planlar oluşturmaktadır.

SALT-2'de sıkışan ve SALT-3'e pazarlık şansını artırarak girmek isteyen Amerika özellikle Türkiye ve Batı Avrupa'ya ağırlıklı bir anti-sovyetizm silahıyla eğilmektedir.

Türkiye ile önümüzdeki iki ay içinde imzalanması beklenen Savunma İşbirliği Anlaşması ile Federal Almanya ve Hollanda'ya yerleştirilmesine çalışılan Pershing-2 ve Cruise füzelerinin önemi buradan ileri gelmektedir.

AMERİKAN ÜSLERİ

Amerika'nın Sovyetler Birliği'nden sağladığı elektronik haber alma çalışmalarının yüzde 30'u ile Sovyet uzay merkezlerini, nükleer çalışmalarını ve Karadeniz'deki donanma hareketlerini gözlemeye yarayan Türkiye'deki Amerikan üslerini sürekli işlerliği kavuşturma-ya amaçlayan Türk-Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşması görüşmelerinde mutabakat hemen hemen sağlanmış gibidir. Amerikan üslerinin işlerliğini bir yıllık geçici statü içerisinde sağlayan süre 9 Ekim'de sona ermiş ancak üç ay daha uzatılmıştır. Uzatılma gerekçesi CHP'nin sadece 14 Ekim sonucunu görmesi gibi bir nedene dayanmaktadır. Görüşmeler sırasında üç nokta üzerinde tartışmalar yapılmıştır özellikle. Bunlar da şöyledir:

* Amerika'nın Türkiye'ye vereceği askeri araç ve gereç ihtiyacı listesinin belirlenmesi. Amerikan tarafı ihtiyaç listesinin yaklaşık parasal tablo olarak saptanmasını isterken, Türkiye para değerindeki muhtemel oynamalar olacağı gerekçesiyle listenin isimlendirilmesini ve Türkiye'ye teslim zamanlamasının yapılmasını talep etmiştir.

* Görüşmelerde üzerinde tartışılan ikinci nokta, "üç" ya da "tesis" statülerine açıklık getirilmesiyle ilgilidir.

* Üzerinde tartışılan üçüncü nokta ise, Amerika'da yayınlanan Washington Post gazetesinin 9 Kasım 1979 günlü sayısında belirtildiği gibi aynen şöyledir:

"...Çözümü kavuşturulmamış bir başka nokta da, üslerdeki faaliyetin kesin şekilde belirlenmesi amaca yöneltmesiyle ilgilidir. Türkler, Amerika'nın, üsleri herhangi bir Ortadoğu sorununda askeri müdahale gerektiğinde kullanabileceğinden hayıflanmakta, üslerin yalnızca NATO faaliyetlerinde kullanılmasının Amerika tarafından kesin ve açıkça belirlenmesini istemektedirler. Oysa, Amerika, daha belirsiz bir söyleyiş seklini yeğ tutmakta, - üslerin NATO gereksinimlerini destekleyeceği - gibi bir ifade istemektedir..."

Evet üzerinde birleşilen öteki noktalarla birlikte bu üç nokta da, ortalama bir çözüme iki ay içinde imzaya bağlanacaktır. Demirel hükümetinin programında dış politikaya şöyle bir dokunup geçilmesi anlamsız değildir. Enflasyon

ve terör kıskacında antiemperyalist eğitim ve duyarlılığı uyuşturulduğu varsayılan Türkiye'de halkın, dikkatleri ötesinde bir teslimiyet ağı oluşturulmaktadır.

HUA: BİR SAVAŞ BEZİRGANI

Öte yandan Federal Almanya tarafından bir ara Türkiye'ye de yerleştirilmesi arzulanan Pershing-2 ve Cruise nükleer başlıklı füzelerin Türkiye gündeminden çıktığı gözlenmektedir.

Emperyalist güçler, bu füzelerin Federal Almanya ve Hollanda'ya yerleştirilebilmesi için bu ülke kamuoylarının iknası yönünden zengin bir prodüksiyon düzenlemiştir. Bu prodüksiyon içinde Çin Başbakanı Hua Kua Fenk, Batı Avrupa ülkelerini kapsayan bir gezide dolanmıştır. Emperyalist gericiğin kıraldan çok kralcılığı yüklenen Çin yönetimi, en kaba ve militarist yöntemlerle bir temsilcisi Batı Avrupa'da teşhir etmiştir.

Sovyetler Birliğiyle ilişkilerini "yumuşatmayı" sözde propaganda eden Çin yönetimi, tam bu görüşmeler sırasında Hua Kua Fenk'in yüzüyle içtenliğini perçinlerken, onun ağzından da bati kamuoyuna anti-sovyetizm kusmuştur.

Fenk'in Batı Avrupa'da gezisi sırasında özellikle İngiltere'de kendisine lâyık görülen sfaat "Büyük müşteri" olmuştur. Batı kamuoyuna başta silah olmak üzere Çin, açık pazar olarak sunulmuş ve Çin Başbakanı da bu rolu büyük bir istihla yerine getirmiştir.

FEDERAL ALMANYA NE İSTİYOR?

Amerika, Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Federal Almanya ve Hollanda'ya yerleştirilebilmesi için gerekli kamuoyu desteğini sağladığı inancındadır.

Ancak, Federal Almanya hükümeti bu iş için NATO'nun güneydoğu kanadından fazlaca emin olmak gereğini duymuştur. Bunun için de, Federal Almanya Parlamentosu Savunma Komitesi üyelerinden kurulu bir heyet geçtiğimiz hafta Türkiye'ye gelecek temaslarda bulunmuştur. "Türkiye'nin silah kuvvetlerinin durumu ve NATO'nun güneydoğu kanadının güçlendirilmesi" sorunu üzerinde hükümet yetkilileriyle görüşmeler yapan Federal Alman heyetinin Türkiye'deki temasları, diplomatik nezaket kuralları içinde "Gözlem ve dostluk ziyareti" olarak nitelenmekte gecikmemiştir.

Federal Alman Millet Meclisi Savunma Komitesi Başkanı Will Weiskirsh başkanlığındaki heyetin daha önce de, Yunanistan'da benzer temaslara yaptığı geçeceği ise dikkatlerden uzak tutulmağa çalışılmıştır.

DİKKAT BİRLİĞİ

Türkiye'nin bugünü ve yarınını en can alıcı noktalardan ilgilendiren bu sinsi gelişmeler arasında çok açık ama ağır bir kısıp altında seyretmektedir.

"Hür dünyanın bekçisi Amerika" ve onun yerli-yabancı ortakları için terör ve enflasyon'un vazgeçilmez talsımı biraz da bundan ileri gelmektedir.

Evet, hava kirlidir. Ama en kötüsü kirlili hava almaktır. Türkiye'nin ilerici, yurtsever, sol, sosyalist güçlerinin dikkat birliği" bunun için şarttır...